

provincie **HOLLAND**
ZUID

Unimills B.V.
Lindtsedijk 8
3336 LE ZWIJNDRECHT

Gedeputeerde Staten

Directie Omgevingsdiensten
Afdeling Vergunningen

Contact

Postadres Provinciehuis
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
T 070 - 441 66 11
www.zuid-holland.nl

Datum
29 DEC. 2009

Ons kenmerk
PZH-2009-144026317

Uw kenmerk

-

Bijlagen

1

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Op 11 juli 2007 hebben wij reeds beschikt op een op 5 december 2006 ontvangen aanvraag van Unimills B.V. (verder te noemen Unimills). Dit besluit is naar aanleiding van een door de Stichting Natuur & Milieu ingesteld beroep, op 27 augustus 2008 door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna de Afdeling) vernietigd omdat het besluit in strijd was met enkele coördinatiebepalingen uit de Wet milieubeheer (Wm). Met inachtneming van de uitspraak hebben wij opnieuw beschikt.

Onderwerp aanvraag

Op 5 december 2006 hebben wij een aanvraag ontvangen van Unimills voor een revisie-vergunning (artikel 8.4, lid 1) ingevolge de Wm voor een inrichting voor de raffinage van eetbare oliën en vetten en de productie van emulgatoren, lecithines en biodiesel uit plantaardige oliën. De inrichting is gelegen op het perceel Lindtsedijk 8 te Zwijndrecht, kadastraal bekend gemeente Zwijndrecht, sectie C, nummers 2571, 2961, 3012, 3371, 3372, 3374, 3375, 3376, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3525, 3557. Deze nummering wijkt enigszins af van de aanvraag. Bij controle in het kadaster is gebleken dat per abuis oude nummers zijn opgegeven. Uit overleg met de aanvraagster is gebleken dat de hierboven genoemde nummers correct zijn.

Bezoekadres
Zuid-Hollandplein 1
2596 AW Den Haag

Tram 9 en bus 65
stoppen bij het
provinciehuis. Vanaf
station Den Haag CS is
het tien minuten lopen.
De parkeerruimte voor
auto's is beperkt.

Afdeling Vergunningen
is ISO-9001-
gecertificeerd

MD

Het betreft een inrichting ten behoeve van:

- de raffinage van eetbare oliën en vetten met een capaciteit van 460.000 ton per jaar;
- de harding van oliën met een capaciteit van 180.000 ton per jaar;
- de fractionering van oliën en vetten met een capaciteit van 72.000 ton per jaar;
- de productie van een nikkelkatalysator met 500 ton per jaar;
- de productie van lecithines, maximaal 5.000 ton per jaar;
- de productie van emulgatoren (EMFA), maximaal 26.000 ton per jaar;
- de productie van biodiesel, maximaal 200.000 ton per jaar.

Daarnaast vinden er voor de productie noodzakelijke activiteiten plaats, zoals energievoorziening, op- en overslag van grond- en hulpstoffen, verwerking van afvalwater enzovoorts.

Het bedrijf valt onder verschillende categorieën genoemd in bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb), waaronder categorie 4.3, onder e, punt 2, en categorie 6.2, waarvoor wij als bevoegd gezag zijn aangewezen. Volgens het systeem van de Wm zijn wij daarmee bevoegd gezag voor de gehele inrichting.

De aanvraag wordt ingediend voor vijf verschillende bedrijven. De bindingen tussen deze bedrijven zijn echter van dien aard dat er sprake is van één inrichting zoals bedoeld in de Wm. Unimills fungeert als direct aanspreekpunt voor het bevoegd gezag. Als gevolg van contractuele afspraken tussen de verschillende bedrijven (zogenaamde site agreement) heeft Unimills voldoende zeggenschap over de andere installaties zodat er sprake is van voldoende technische, functionele en organisatorische binding. Unimills beschouwen wij zodoende als vergunninghoudster. Het bedrijf beschikt momenteel ook al over een vergunning waarin de activiteiten van de overige vier bedrijven zijn opgenomen.

Veranderingen ten opzichte van de vigerende vergunning

Voor de bestaande activiteiten zijn op 31 augustus 1994, 27 september 1994, 4 april 1997 en 3 augustus 2001 vergunningen verleend. Daarnaast is op 14 april 2004 een melding ingevolge artikel 8.19 van de Wm geaccepteerd. Ten opzichte van deze vergunningen worden in onderhavige aanvraag onder andere de volgende veranderingen beschreven:

- a. de uitbreiding van de inrichting met een biodieselfabriek;
- b. een groot aantal wijzigingen waaronder sluitingen van een aantal afdelingen en wijzigingen in activiteiten.

Daarnaast is er sprake van wijzigingen in de omgeving en het van kracht worden van nieuwe regelgeving, onder andere ter implementatie van de IPPC-richtlijn.

Ligging van de inrichting

De inrichting is gelegen op het industrieterrein Lindtsedijk te Zwijndrecht. De inrichting is gelegen tussen de Oude Maas en Lindtsedijk. Aan de overzijde van Lindtsedijk bevinden zich woningen op een afstand van ongeveer 50 m van de grens van de inrichting. Ten noordoosten van de inrichting is Rijksweg A16 gelegen. Ten zuidwesten van de inrichting ligt andere industrie waaronder een betonelementenfabriek.

De inrichting is gelegen op een afstand van ruim 6 km van het Vogel- en Habitatrichtlijngebied De Biesbosch. Het gebied tussen de inrichting en De Biesbosch is dichtbebouwd. De afstand tot het Vogelrichtlijngebied Hollands Diep bedraagt ongeveer 9 km. De afstand tot het Vogelrichtlijngebied het Oudeland van Strijen is ongeveer 7 km.

De Oude Maas maakt onderdeel uit van de Provinciale Ecologische Hoofdstructuur en is aangrenzend aan de inrichting gelegen.

M.e.r.-plicht

Unimills is voornemens de inrichting uit te breiden met een biodieselfabriek. Daarnaast wordt de inrichting gewijzigd en vinden er binnen de inrichting verschuivingen plaats van producties.

De voorgenomen uitbreiding en wijzigingen vallen onder de categorieën 34 en 35 van de D-lijst van het Besluit milieueffectrapportage waarvoor een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt. Op grond van de Wm heeft de aanvrager de voorgenomen activiteit op 5 oktober 2006 bij ons aangemeld door middel van een aanmeldingsnotitie (Wet milieubeheer, artikel 7.8a). Op 21 januari 2009 is de aanmeldingsnotitie aangevuld met onder andere een ecologische analyse. Op basis van deze stukken hebben wij op 4 maart 2009 de beschikking genomen dat voor de voorgenomen activiteit geen milieueffectrapport (hierna te noemen MER) opgesteld hoeft te worden. De beschikking is bij de stukken gevoegd.

Bij de m.e.r.-beoordelingsprocedure is Rijkswaterstaat (namens de Minister van Verkeer en Waterstaat) vanwege de vergunningaanvraag op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) mede bevoegd gezag. Er heeft daarom procedureel en inhoudelijk coördinatie over de besluitvorming op de aanmeldingsnotitie plaatsgevonden tussen het Wm-bevoegd gezag en het Wvo-bevoegd gezag.

Procedure

Awb-procedure en adviseurs

Voor de behandeling van de aanvraag hebben wij de in Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) beschreven procedure gevolgd. De volgende bestuursorganen zijn in de gelegenheid gesteld als wettelijk adviseur advies uit te brengen:

- Burgemeester en Wethouders van Zwijndrecht;
- VROM-Inspectie Rotterdam;
- Rijkswaterstaat directie Zuid-Holland.

Als betrokken overheidsorgaan (anders dan wettelijk adviseur) zijn ook de colleges van Burgemeester en Wethouders van Dordrecht en 's-Gravendeel hiervoor in de gelegenheid gesteld.

Tevens zijn de volgende bestuursorganen, wettelijk adviseurs in het kader van het Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999, in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen:

- Arbeidsinspectie Regio West;
- Regionale Brandweer Zuid-Holland Zuid;
- Brandweer Zwijndrecht.

Aanvullende informatie op de aanvraag

Op 19 januari 2007, 5 maart 2007 en 16 september 2008 hebben wij aanvullende informatie ontvangen. De aanvullende informatie van 19 januari 2007 betreft een beoordeling van het BREF Monitoring.

De aanvullingen van maart 2007 betreffen:

- enige tekstuele aanpassingen;
- nieuw overzicht productiecapaciteit;
- een nieuw hoofdstuk 12 (overzicht grond- en hulpstoffen);
- een nieuwe bijlage 6 (QRA);

- een aanvulling op het onderzoek Luchtkwaliteit;
- een nieuwe plattegrondtekening;
- een kopie van relevante stukken uit de site agreement.

De belangrijkste aanvullingen van 16 september 2008 betreffen informatie waarin onder andere inzicht wordt gegeven in de actuele situatie:

- een aanvulling op het akoestisch rapport;
- informatie over een te plaatsen stoffilter om daarmee te voldoen aan de gestelde stofnorm;
- een aanvulling op het geuronderzoek met betrekking tot de emissie van de biodieselafabriek;
- informatie over de fosfaatbelasting van het oppervlaktewater;
- IPPC-toets van het BREF anorganische fijnchemie;
- toelichting op de hexaanemissie.

Adviezen naar aanleiding van de aanvraag

De wettelijke adviseurs zijn in de gelegenheid gesteld op de aanvraag te reageren. Hiervan is gebruikgemaakt door Rijkswaterstaat, de gemeente Zwijndrecht, de brandweer van de gemeente Zwijndrecht en de regionale brandweer.

Van Rijkswaterstaat hebben wij op 13 oktober 2008 een schriftelijk advies ontvangen over de aanvraag met het oog op de samenhang tussen de beschikkingen op grond van de Wm en de Wvo. In haar advies vraagt ze aandacht voor de oorzaak van de aangevraagde hogere fosfaatvracht en voor de lozing van nikkel op het oppervlaktewater in relatie tot Beste Beschikbare Technieken (BBT). In ons besluit hebben wij rekening gehouden met het advies van Rijkswaterstaat.

De Milieudienst Zuid-Holland Zuid heeft namens de gemeente Zwijndrecht advies uitgebracht over de aspecten geur en luchtkwaliteit. In de paragraaf geur en luchtkwaliteit gaan wij in op deze adviezen.

Door de brandweer van Zwijndrecht is advies uitgebracht over de brandveiligheid. Het advies bestaat uit een tekstvoorstel voor de considerans en een groot aantal voorschriften. Met het advies is in deze vergunning en bij het formuleren van de voorschriften rekening gehouden.

De regionale brandweer heeft geadviseerd over het groepsrisico. Dit advies is gebaseerd op artikel 12, derde lid, van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI). In de paragraaf Veiligheid wordt nader op dit advies ingegaan.

Coördinatie

Wet verontreiniging oppervlaktewateren

De aangevraagde activiteiten zijn tevens Wvo-vergunningplichtig. Unimills heeft bij ons tezamen met de aanvraag om een Wm-vergunning een aanvraag om een Wvo-vergunning ingediend. Deze laatste aanvraag hebben wij verzonden aan Rijkswaterstaat directie Zuid-Holland.

Beide aanvragen zijn gecoördineerd behandeld. Bij de beoordeling van de aanvragen heeft procedurele en inhoudelijke afstemming plaatsgevonden. Een belangrijk aspect van afstemming betrof de mogelijkheid om de fosfaatbelasting op het ontvangende oppervlaktewater te beperken. Naast dit inhoudelijke punt zijn ook procedurele afspraken gemaakt.

In aanwezigheid van vertegenwoordigers van Unimills heeft afstemming met Rijkswaterstaat plaatsgevonden in een overleg op 3 september 2008. De gemaakte afspraken zijn in een verslag vastgelegd (kenmerk rev 1 definitief). Daarnaast heeft regelmatig afstemming plaatsgevonden via telefoon en e-mail. Tot slot heeft Rijkswaterstaat ons geadviseerd (datum 10 oktober 2008, kenmerk ARE/2008.7527) over de aanvraag met het oog op de samenhang tussen de Wm- en Wvo-beschikkingen. Evenzo hebben wij Rijkswaterstaat in dat kader geadviseerd (datum 21 oktober 2008, kenmerk PZH-2008-860434).

Bouwvergunning

De aanvraag bevat onder andere de ingebruikneming van een biodieselabriek. Voor de bouw van de installatie zijn reeds in 2007 alle noodzakelijke bouwvergunningen verleend. Zodoende is geen sprake (meer) van coördinatie met de Woningwet.

Toetsingskader

Het toetsingskader voor het verlenen van een vergunning wordt, in algemene zin, gegeven in artikel 8.11, derde lid, van de Wm (BBT). Verder worden in de artikelen 8.12 en 8.12b onderwerpen (milieuthema's) aangegeven waarmee rekening moet worden gehouden. Onderstaand worden de overwegingen ten aanzien van artikel 8.11, derde lid, van de Wm en de milieuthema's toegelicht.

1. Beste Beschikbare Technieken/IPPC-richtlijn

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wm worden in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften verbonden. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. De inrichting omvat een installatie die valt onder tabel 1 van de bijlage Regeling aanwijzing BBT-documenten waarvoor in het kader van de IPPC-richtlijn een BAT Reference Document (BREF) is opgesteld. Op grond van de beschreven installaties zijn de volgende verticale en horizontale BREF's van toepassing:

- voedingsmiddelen en zuivel (Food, drink and milk industries);
- anorganische fijnchemie;
- organische Bulkchemie (Large Volume Organic Chemical Industry);
- afgas- en afvalwaterbehandeling (Common waste water and waste gas treatment and management systems in the chemical sector);
- koelsystemen (Cooling systems);
- op- en overslag bulkproducten (Emissions from storage of bulk or dangerous goods);
- monitoring;
- energie-efficiëntie.

In de aanvraag is een IPPC-toetsingsdocument opgenomen waarin de aangevraagde activiteiten en technieken zijn getoetst aan in de BREF's vastgestelde BBT. De productie van nikkel-katalysator valt onder het BREF anorganische fijnchemie. Op het moment dat de aanvraag was ingediend was dit BREF nog niet definitief vastgesteld. Omdat van dit BREF in de tussentijd een definitieve versie beschikbaar is gekomen, heeft Unimills bij de op 16 september 2008 ingediende aanvullende informatie tevens een IPPC-toetsingsdocument voor de productie van nikkelkatalysator toegevoegd.

Ten aanzien van de productieprocessen is gebleken dat de inrichting wordt geëxploiteerd conform BBT zoals beschreven in het BREF voedingsmiddelen en anorganische fijnchemie. De nieuwe biodieselabriek wordt volledig gebouwd en geëxploiteerd conform BBT.

In de toetsing is aangegeven dat Unimills werkt conform een ISO 14 001 Milieuzorgsysteem. Veel zorgplicht- en gedragsmaatregelen uit het BREF worden in het zorgsysteem ondervangen. Dit geldt eveneens voor andere systemen zoals preventief onderhoud en vervangprogramma's van installaties, bedrijfsnoodplan enzovoorts. Om ervoor te zorgen dat deze systemen aanwezig blijven, hebben wij hiervoor enkele voorschriften opgenomen. Tevens hebben wij, in het licht van de continue verbeteringen ingevolge het ISO-systeem, bepaald dat onderzoek naar brongerichte en procesgeïntegreerde milieumaatregelen regelmatig dient te worden uitgevoerd.

Ten aanzien van de horizontale BREF's wordt geconstateerd dat de koelsystemen, de opslag van stoffen en de reductie van afgassen en afvalwater conform BBT zijn c.q. plaatsvinden.

Uitzonderingen op het vorengestelde zijn:

- Gebruik van bovengronds riool is BBT, maar bij Unimills is er sprake van een ondergronds riool. Deze situatie is historisch zo ontstaan en gegroeid. Het afvalwater van Unimills is met name organisch vervuild en levert geen groot risico op voor potentiële bodemverontreiniging. Wij zijn van mening dat het boven de grond brengen van het rioolsysteem niet opportuun is bij Unimills en dat dit ook geen relevante milieuvoordelen zal geven.
- Unimills emitteert kleine hoeveelheden hexaan waarvan op dit moment nog niet bekend is of in alle omstandigheden aan de daarvoor geldende emissienorm kan worden voldaan. Door Unimills is een plan van aanpak opgesteld met als doel te komen tot een verdere beperking van de emissie van hexaan. Unimills past reeds BBT toe in de vorm van een biofilter. Uit metingen is echter gebleken dat dit filter momenteel niet altijd voldoende de hexaanemissie kan reduceren. Unimills laat daarom een onderzoek uitvoeren naar de verbetering van de effectiviteit van het biofilter.

Op grond van de Regeling aanwijzing BBT-documenten dient naast de toetsing van de activiteiten van de inrichting aan de BREF's, met de volgende documenten rekening te worden gehouden:

- Nederlandse emissierichtlijn Lucht (NeR);
- Handreiking 'Wegen naar Preventie';
- de Circulaire Energie in de milieuvergunning;
- de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB);
- PGS 13: Ammoniak, toepassing als koudemiddel voor koelinstallaties en warmtepompen;

- PGS 15: Opslag verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 29: Vloeibare aardolieproducten: bovengrondse opslag in verticale cilindrische tanks;
- PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties.

De toetsing aan deze BBT-documenten is in de nadere overwegingen per onderdeel of thema weergegeven.

Met betrekking tot de aspecten voor de bepaling van BBT als genoemd in artikel 5a.1, eerste lid, onder a tot en met k, van het lvb merken wij het volgende op.

Ad a Toepassing van technieken die weinig afvalstoffen veroorzaken

De productiemethoden van Unimills leveren weinig afvalstoffen op. Restproducten worden waar mogelijk opnieuw ingezet of elders ingezet als grondstof. Op dit moment is er geen zicht op nieuwe technieken die minder afval zullen veroorzaken.

Ad b Toepassing van minder gevaarlijke stoffen

Binnen de inrichting worden verschillende gevaarlijke stoffen gebruikt, zoals zuren, logen en ontvlambare stoffen (ethanol, methanol en methylaar). Al deze stoffen zijn noodzakelijk voor het productieproces dan wel voor de reiniging van installaties. Vrijwel alle stoffen zijn biologisch afbreekbaar en leiden dan ook niet tot biocumulatie. De nikkelkatalysator is niet afbreekbaar, maar wordt extern teruggewonnen. Op dit moment zijn er geen mogelijkheden voor het inzetten van minder gevaarlijke stoffen.

Ad c Ontwikkeling van technieken voor de terugwinning en het opnieuw gebruiken van de bij de processen in de inrichting uitgestoten en gebruikte stoffen en van afvalstoffen

Binnen de inrichting worden reeds vrijwel alle reststromen intern dan wel extern hergebruikt. Slechts een beperkte hoeveelheid afval (minder dan 1%) kan niet worden hergebruikt dan wel worden teruggewonnen.

Ad d Vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd en de ontwikkeling daarvan

De productiewijze bij Unimills wijkt niet af van de productie bij andere producenten. Ook de wijze van productie van biodiesel is een geaccepteerde productietechniek. Op dit moment zijn er geen nieuwe processen dan wel apparaten bekend voor deze producten.

Ad e Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis

Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis wordt door de milieufunctionaris gesignaleerd en gerapporteerd in het milieulogboek. Dit hebben wij bepaald in het voorschrift met betrekking tot de rapportage-, meet- en registratieverplichtingen.

Ad f Aard, effecten en omvang van de betrokken emissies

De aard, effecten en omvang van de emissies zijn in de volgende paragrafen overwogen.

Ad g Data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen

Alle installaties, behoudens de biodieselfabriek, zijn reeds in gebruik. De biodieselfabriek wordt volledig gebouwd conform BBT.

Ad h De tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen
Betere technieken zijn thans niet aan de orde.

Ad i Het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water en de energie-efficiëntie

Vrijwel alle grondstoffen die worden ingezet leiden tot een eindproduct. Het verlies aan grondstoffen is zeer beperkt. De hulpstoffen die worden ingezet zijn noodzakelijk voor het laten verlopen van de processen en betreffen normale basischemicaliën. De inzet van het koelwater wordt verder behandeld in de Wvo-vergunning. Ten aanzien van energie-efficiëntie wordt verwezen naar het hoofdstuk Energie.

Ad j Noodzaak om het algemene effect van de emissies op en de risico's voor het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken

Hier wordt per thema nader op ingegaan, waarin per thema wordt afgewogen of de emissies en risico's in voldoende mate worden voorkomen.

Ad k Noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken
Dit thema wordt verder behandeld onder het hoofdstuk Externe Veiligheid.

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan BBT ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidsemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

2. Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB)

De aangevraagde activiteiten vallen binnen de werkingssfeer van de volgende besluiten:

- Besluit emissie-eisen stookinstallaties (BEES A en BEES B).
- Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI).
- Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999 (BRZO).

In deze AMvB's worden direct werkende eisen gesteld.

Deze eisen mogen niet in de Wm-vergunning worden opgenomen. In de Wm-vergunning kan alleen van de AMvB worden afgeweken voor zover dat in de AMvB is aangegeven. Indien de aangevraagde activiteiten strijdig zijn met een van deze AMvB's, kan de Wm-vergunning niet worden verleend.

Het BEES bevat de emissie-eisen voor stikstofoxiden (NO_x), zwaveldioxide (SO₂) en stof door installaties die warmte, stoom of elektriciteit opwekken voor bedrijven of voor de openbare energievoorziening. Het BEVI is onder andere van toepassing op BRZO-bedrijven en ammoniak-koelinstallaties, zodat het BEVI van toepassing is op Unimills. Dit betekent dat voor deze aspecten moet worden voldaan aan het gestelde in dit/deze besluit(en).

Activiteitenbesluit

Sinds 1 januari 2008 is in artikel 8.1 van de Wm als uitgangspunt geformuleerd, dat inrichtingen onder algemene regels vallen, tenzij het een inrichting betreft, waartoe een gpbv-installatie behoort. Op dezelfde datum, 1 januari 2008, is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) in werking getreden. De vergunningaanvraag betreft een inrichting waartoe een gpbv-installatie behoort. De inrichting valt derhalve niet onder de werking van het Activiteitenbesluit.

3. Ecologische aspecten

De Habitatrictlijn (HR) heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten (artikel 2, lid 1, van de HR). De inrichting is niet gelegen in of nabij een HR-gebied. Het dichtstbijzijnde habitatgebied is gelegen op een afstand van ruim 6 km. Op deze afstand zijn er geen effecten van de inrichting op het habitatgebied te verwachten.

De Natuurbeschermingswet 1998 heeft betrekking op gebiedsbescherming en de Vogelrichtlijn is volledig in deze wet geïmplementeerd. De Biesbosch, het Hollands Diep en het Oudeland van Strijen zijn de dichtstbijgelegen vogelrichtlijngebieden. De afstanden tot deze gebieden zijn van dien aard dat er geen effecten van de inrichting op deze gebieden te verwachten zijn.

Omdat het plangebied niet rijk ontwikkeld is en de omvang van het aantal broedende vogels gering is, zijn wij van mening dat er tevens geen negatieve effecten te verwachten zijn op de Oude Maas die onderdeel uitmaakt van de Provinciale Ecologische Hoofdstructuur.

4. Geluid

Algemeen

De inrichting is gesitueerd op het industrieterrein Dordt-West/Groote Lindt te Zwijndrecht. Rondom dit industrieterrein is ingevolge de artikelen 53, 59 en 64 van de Wet geluidhinder (Wgh) bij Koninklijk Besluit van 19 april 1991, kenmerk 91.003611, een geluidszone vastgesteld. Voor de woningen binnen deze zone hebben wij bij besluit van 23 december 1997, kenmerk DWM/148635, een saneringsprogramma ingevolge artikel 71 van de Wgh vastgesteld. Op grond van het saneringsprogramma is door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) op 14 december 1999 de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting (MTG) voor de saneringswoningen vastgesteld. De dichtstbijzijnde woningen buiten het gezoneerde industrieterrein liggen op een afstand van circa 50 m van de inrichtingsgrens, beneden aan de Lindtsedijk. De inrichting is in de representatieve bedrijfssituatie van maandag tot en met zondag volcontinu (24 uur per etmaal en gedurende het gehele jaar) in werking. De aanvraag voorziet in de realisatie van een biodieselfabriek op het onbebouwde terreindeel ten oosten van het ketelhuis en ten westen van Lecithine/Cetinol.

Voor ons besluit hebben wij het geluidsrapport van Tebodin gebruikt (ordernummer 38939, rapportnummer 3317002, revisie A, d.d. 17 november 2008). De hierna genoemde geluidsniveaus vanwege Unimills zijn bepaald met het op 17 november 2008 ontvangen model dat bij het opstellen van het rapport is gebruikt. Het rapport voor het onderhavige besluit wijkt in detail af van het rapport dat is gebruikt voor het op 27 augustus 2008 vernietigde besluit. Zo wordt in het rapport dat ten grondslag lag voor het vernietigde besluit een prognose van de biodieselfabriek gegeven, terwijl in het rapport dat is opgesteld ten behoeve van het onderhavige en het gedoogbesluit de reeds gerealiseerde biodieselfabriek als uitgangspunt is gehanteerd.

Zonebeheer en zonebeheersplan

Op 1 januari 2007 is de nieuwe Wgh in werking getreden. Op grond van artikel 163 van deze nieuwe wet wordt de gemeente waarin het industrieterrein zich (in hoofdzaak) bevindt als zonebeheerder aangewezen. In onderhavige situatie is de gemeente Zwijndrecht zonebeheerder, waarbij het technisch beheer wordt uitgevoerd door de Milieudienst Zuid-Holland Zuid. Ter uitvoering van het zonebeheer is door de gemeente Dordrecht in overleg met de gemeenten Zwijndrecht en Binnenmaas en de provincie Zuid-Holland een zonebeheersplan op grond van artikel 164 van de Wgh opgesteld. De colleges van Burgemeester en Wethouders van Dordrecht, Zwijndrecht en Binnenmaas en de provincie Zuid-Holland hebben ingestemd met het zonebeheersplan. Met dit akkoord is het zonebeheersplan op 1 februari 2008 in werking getreden.

Voor Groote Lindt is volgens het zonebeheersplan de huidige vergunde geluidsruimte van de bedrijven (vastgelegd in het zonebewakingsmodel DWGL 13 maart 2007) vastgelegd als de maximaal beschikbare geluidsruimte. Voor Unimills is dit de geluidsruimte die wij hebben toegelaten met ons inmiddels vernietigde besluit, kenmerk PZH-2007-282990, d.d. 11 juli 2007.

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,T}$

De in het akoestisch rapport opgenomen langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus op de zonepunten en de MTG-punten zijn gelijk aan de waarden die volgen uit het actuele zonebewakingsmodel.

Toetsing aan het zonebeheersplan

In het kader van het voorliggende besluit hebben wij de zonebeheerder gevraagd te adviseren inzake de inpasbaarheid van de te vergunnen situatie. De zonebeheerder heeft ons op grond van het rekenmodel positief geadviseerd over de inpasbaarheid van de aangevraagde situatie.

Geluidsreducerende maatregelen

Uit het akoestisch rapport blijkt dat de volgende geluidswerende maatregelen zullen worden getroffen:

- de open roosters in de gevels van de droogfractionering worden vervangen door geluid-gedempte roosters met een demping van ten minste 14 dB;
- de nieuw te plaatsen pompen bij de droogfractionering zijn geluidsarm; indien na plaatsing van de pompen blijkt dat de vereiste geluidsuitstraling wordt overschreden, zullen aanvullende maatregelen worden getroffen zoals het plaatsen van een geluidsisolerende omkasting; bij de installatie van de pompen zal ruimte voor deze geluidsomkasting worden vrijgehouden.

Om te voldoen aan het vernietigde besluit heeft Unimills de in dat besluit genoemde maatregelen reeds getroffen, waaronder het aanbrengen van een geluidsdemper op de luchtafvoertoren van de sproeitoren van de EMFA (reductie van minimaal 15 dB) en op de schoorsteen van ketel 3 op het ketelhuis (reductie minimaal 12 dB).

In het kader van BBT kan worden opgemerkt dat de gebouwen zijn opgebouwd uit een goede geluidsisolerende constructie, dat ramen en deuren van de productieruimten en technische ruimten gesloten zijn en dat de apparatuur en het materieel conform de huidige Stand der Techniek zijn uitgevoerd.

Maximaal geluidsniveau L_{Amax}

De optredende maximale geluidsniveaus (piekniveaus) worden volgens het akoestisch rapport hoofdzakelijk veroorzaakt door het rijden van vrachtwagens op het terrein van de inrichting en het lossen van schepen. De maximale geluidsniveaus bij de dichtstbijzijnde woningen buiten het industrieterrein bedragen ten hoogste 56 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode en liggen hiermee onder de aanbevolen grenswaarden zoals bedoeld in de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Omdat er een zekere spreiding voorkomt in de hoogte van de optredende maximale geluidsniveaus zijn de aangevraagde maximale geluidsniveaus in de geluidsvoorschriften afgerond op het eerstvolgende hogere vijfvoud.

Verkeersaantrekkende werking

In overeenstemming met de jurisprudentie over de toepassing van de circulaire Indirecte hinder van 29 februari 1996 is het geluid vanwege het verkeer van en naar de inrichting op het gezoneerd industrieterrein niet getoetst.

Toelichting op de voorschriften

Omdat de aanvraag is gebaseerd op een prognose van het effect van de geluidsreducerende maatregelen hebben wij ter controle van de geluidsemisatie en -immissie van de inrichting een eenmalige controlemeting voorgeschreven. Daarnaast dienen de maatregelen binnen een termijn van zes maanden na het in werking treden van de vergunning te zijn uitgevoerd. De beoordelingspunten in de voorschriften zijn gesitueerd ter plaatse van de relevante woningen ten noorden en ten zuidoosten van de inrichting, alsmede ter plaatse van het maatgevende zonepunt.

5. Geur

5.1 Geurbeleid

Rijksbeleid en de NeR

De minister heeft na discussie in de Tweede Kamer in een brief gericht aan alle betrokken bevoegde organen (brief van 30 juni 1995) het geurbeleid samengevat. In genoemde brief stelt de minister dat de doelstelling van het geurbeleid zoals in 1989 geformuleerd in het Nationaal Milieubeleidsplan onveranderd blijft: in het jaar 2000 maximaal 12% gehinderden door geur in Nederland en voor het jaar 2010 geen ernstige hinder.

Als algemeen uitgangspunt wordt het voorkomen van (nieuwe) hinder gehanteerd.

Hier is de volgende beleidslijn van afgeleid:

- als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe afgeleid;
- de mate van hinder kan onder andere worden bepaald via een belevingsonderzoek, hinderenquête, klachtenregistratie, enzovoorts; voor categorie 1-bedrijven komt het hinderniveau in de bedrijfstakstudie aan de orde;
- de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd bestuursorgaan.

In december 2005 is de Wm en het begrip BBT geïntroduceerd en het begrip ALARA uit de Wm gehaald. Dat betekent dat bij het bestrijden van geurhinder voortaan BBT moeten worden toegepast om een hoog beschermingsniveau te bereiken conform de Wm. Het begrip hoog beschermingsniveau uit de Wm is in de Nederlandse emissie Richtlijnen (NeR 2006) voor geurhinder gelijkgesteld aan het acceptabel hinderniveau. De NeR is in de 'Regeling aanwijzing BBT-documenten' (2007) opgenomen als BBT-document.

Vorenstaand geurbeleid is in de NeR, versie 2006, weergegeven in de volgende paragrafen: paragraaf 2.9 'Geur', paragraaf 3.3 'Bijzondere regelingen voor specifieke processen' en paragraaf 3.6.1 'Systematische bepaling van het acceptabel hinderniveau, hindersystematiek geur'. De hindersystematiek geur is een hulpmiddel voor het bevoegd gezag om het aspect geurhinder op een afgewogen wijze te behandelen. Volgens deze systematiek dient allereerst te worden nagegaan of een bedrijf geurrelevant is. Zo ja, dan dient het acceptabel hinderniveau te worden vastgesteld. Aspecten die hierbij een rol spelen zijn: de omgeving van het bedrijf, de aard en de beleving van de geur, het klachtenpatroon en andere beschikbare informatie over hinder, mogelijke emissies, technische en financiële consequenties van mogelijke maatregelen, de consequenties voor de werkgelegenheid enzovoorts. De resultante van dit uitgebreide afwegingsproces wordt door de minister in haar brief van 30 juni 1995 het acceptabel hinderniveau genoemd.

Doelvoorschriften in vergunningen afgegeven vóór 30 juni 1995

In de brief van de minister van 30 juni 1995 wordt ten aanzien van bestaande vergunningen waarin een doelvoorschrift van 1 ge/m³ als 98-percentiel of als 99,5-percentiel is opgenomen het volgende aangegeven: 'Wanneer aan een doelvoorschrift reeds wordt voldaan of bij toepassing van ALARA daar in de toekomst aan kan worden voldaan, is er geen reden de vergunning aan te passen. Er doen zich echter situaties voor waarin na toepassing van ALARA niet wordt voldaan aan de in een vergunning vastgelegde 1 ge/m³ als 98-percentiel, respectievelijk 1 ge/m³ als 99,5-percentiel en het acceptabel hinderniveau hoger ligt dan 1 ge/m³. In deze situaties kan het bedrijf om wijziging van de vergunning vragen'. Voor bedrijven uit categorie 1 wordt uitgegaan van de geurconcentratienorm die het uitgangspunt vormt voor de, op basis van de bedrijfstakstudie, in een bijzondere regeling van de NeR vastgelegde maatregelenpakketten.

Geurgevoelige objecten en beschermingsniveau

Het bevoegd gezag stelt in een specifieke situatie vast welke objecten beschermd moeten worden tegen geurhinder. Dit betreft woningen en andere locaties waar mensen zich bevinden en waar blootstelling aan geur tot hinder kan leiden.

Hoewel in principe alle geurgevoelige objecten beschermd horen te worden tegen geurhinder, kunnen wel verschillen in het niveau van beschermen worden gehanteerd. Voor een bedrijfstakstudie kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor aaneengesloten woonbebouwing. In dergelijke situaties is de afweging tussen de te verwachten vermindering van de hinder en de redelijkheid van het uitvoeren van maatregelen belangrijk.

Bijzondere regelingen

Onderdeel van de uitwerking van het geurbeleid in de NeR zijn de zogenaamde 'bijzondere regelingen'. In deze regelingen zijn voor een aantal branches maatregelenpakketten vastgelegd, op basis van bedrijfstakstudies. Voor een aantal branches zijn in deze regelingen aanvaardbare hinderniveaus vastgesteld. Voor de activiteiten van Unimills is in de NeR geen bijzondere regeling opgenomen. Er zal dus een individuele aanpak gevolgd worden.

5.2 Provinciaal beleid

Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010

Het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 is door Provinciale Staten op 28 juni 2006 vastgesteld en is op 15 september 2006 in werking getreden. Voor geur streeft de provincie naar een situatie waarbij er geen sprake is van 'ernstig gehinderden' en van zo weinig mogelijk 'gehinderden'. Het doel voor 2006-2010 is dat de geurhinder in de gehele provincie wordt gereduceerd tot maximaal 12% gehinderden en 2% ernstig gehinderden in 2010.

Provinciale inrichtingen: Wet milieubeheer

- Voor de emissies van onder andere geur zijn de vergunningen van IPPC-installaties uiterlijk op 31 oktober 2007 aangepast in overeenstemming met de EU-richtlijn.
- In 2015 hebben alle geurrelevante bedrijven waarvoor de provincie bevoegd gezag is, geurmaatregelen in de vergunning opgenomen gekregen die voldoen aan BBT. Daarbij wordt ernaar gestreefd dat ernstige hinder wordt voorkomen.

- De provincie actualiseert de nota Uitvoering stankbeleid (1995) en de Handreiking Luchtkwaliteit en Ruimtelijke Ordening.

Effectgericht beleid

De Handreiking Luchtkwaliteit en Ruimtelijke Ordening (module stank) zal worden geactualiseerd met bijzondere aandacht voor de ontwikkelingen in het geurbeleid. Hierbij gelden voor geurhinder de volgende uitgangspunten:

- toetsing aan de handreiking: dit betekent in principe nieuwe hinder voorkomen;
- als in een ruimtelijk plan de mogelijkheid wordt overwogen binnen de geldende geurhindercontour te bouwen, zijn de kosten tot BBT voor lasten van het bedrijf en de bovenmatige kosten om geurhinder te voorkomen ten laste van het plan; voor de besluitvorming moet eerst met het desbetreffende bedrijf overgelegd worden over de te nemen maatregelen en de financiering van die maatregelen.

Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak (augustus 1995)

Het vergunningenbeleid van de provincie Zuid-Holland zoals opgenomen in de nota 'Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak' van augustus 1995 is een uitwerking van vorenstaand rijksbeleid.

Handreiking Luchtkwaliteit en Ruimtelijke Ordening, module stank

In de geïndustrialiseerde gebieden van Zuid-Holland speelt geurhinder een belangrijke rol in de milieubeleving van mensen. Door in een vroegtijdig stadium bij ruimtelijke planvorming met luchtkwaliteit rekening te houden, kunnen toekomstige knelpuntsituaties worden voorkomen.

De Nota Planbeoordeling van de provincie Zuid-Holland neemt als uitgangspunt de landelijke en provinciale milieubeleidsdocumenten ten aanzien van stank. Als hinder door stank in een gebied is te verwachten, dient hieraan in het ruimtelijk plan aandacht te worden besteed. In aanvulling op de Nota Planbeoordeling hebben wij in februari 2002 de Handreiking Luchtkwaliteit en Ruimtelijke Ordening, module stank, vastgesteld.

5.3 Aanvraag en geurrapportages Unimills

Aanvraag en geurrapport

Unimills te Zwijndrecht heeft een aanvraag voor een revisievergunning ingediend. Bij deze aanvraag is een aangepast geurrapport gevoegd, 'Geuronderzoek Unimills 2005', PRA OdourNet, rapport UNIM05B4, d.d. 28 november 2006. Unimills verwerkt ruwe plantaardige oliën en vetten tot halffabricaten, die gebruikt worden in de voedingsmiddelenindustrie en voor technische toepassingen. De grondstoffen van Unimills bestaan hoofdzakelijk uit ruwe palmolie, ruwe palmkernolie en ruwe kokosolie. Binnen de inrichting van Unimills bevinden zich behalve Unimills ook nog andere bedrijven. Deze bedrijven produceren emulgatoren, lecithines en andere lipiden en vetzuren.

Unimills is wat betreft geur een complexe inrichting met veel geurbronnen die in meer of mindere mate bijdragen aan de geurbelasting van de omgeving. Naast een inleiding (H1) en situatiebeschrijving (H2) is een inventarisatie gemaakt van de geurbronnen bij Unimills in de huidige situatie (H3).

De opzet (H3) en de resultaten (H4) van het geuronderzoek zijn in het rapport beschreven. In tabel 12 van het rapport wordt een overzicht gegeven van alle geuremissies en de tijdsduur per jaar. Bovendien is de relatieve bijdrage op jaarbasis per bron aangegeven. In het geurrapport zijn de verwachte veranderingen in de geuremissie (H6) en geurbelasting van de omgeving vastgesteld (H7). In het rapport wordt verder een toetsingskader afgeleid op basis van hedonische waarden (H5) en is een klachtenanalyse opgenomen. Na een uitwerking van de maatregelen ter verbetering van de geurimmissie (H9) wordt afgesloten met een samenvatting en conclusies (H10).

Geurgevoelige objecten omgeving Unimills

Unimills is gelegen aan Lindtsedijk 8 te Zwijndrecht. De ligging van het bedrijf in haar omgeving is in hoofdstuk 2 op kaart weergegeven. Ook is de ligging van de relevante woonbebouwing en het kantoor- en bedrijventerrein Uilenkade aangegeven op de kaart.

Klachtenregistratie

Zoals in de NeR is aangegeven kan de geurhinder op verschillende manieren in beeld worden gebracht zoals door klachtenregistratie. Klachtenregistratie is het voortdurend verzamelen van klachten met als doel inzicht te krijgen in de aard, de omvang en de oorzaak van klachten. Klachten worden (veelal) geverifieerd. Op basis van de verkregen informatie kan worden nagegaan welke bron(nen) de oorzaak van de klacht is (zijn). Het bevoegd gezag of het bedrijf kan nagaan of de bron(nen) vaker klachten veroorzaakt (veroorzaken). Het resultaat is een overzicht in de tijd van de per bron binnengekomen klachten, met daarbij aangegeven de mogelijke oorzaken of bijzondere omstandigheden.

Uit onderzoeken is gebleken dat minder dan 0,5% van de gehinderden door geur ook daadwerkelijk klaagt. Het niet voorkomen van klachten wil dus niet zeggen dat er geen hinder is. Wel kan gesteld worden dat als er (meerdere) klachten zijn, sprake is van (ernstige) hinder.

Unimills heeft in hoofdstuk 8 en bijlage D van de geurrapportage een klachtenanalyse opgenomen. Uit de beschouwing van de geografische ligging van de klachten ten opzichte van de berekende contouren blijkt dat binnen de contour van 10 ge/m^3 als 98-percentiel klachten geuit worden. In het rapport wordt gesteld dat in de toekomstige situatie ten minste aan de 10 ge/m^3 als 98-percentiel voldaan zou moeten worden.

In het rapport staat aangegeven dat over het jaar 2004 34 klachten zijn geregistreerd. Over 2005 waren dat er 37. Niet alle klachten zijn geverifieerd. Bij verificatie is echter over het algemeen door medewerkers van de afdeling Handhaving de geur ook daadwerkelijk waargenomen en herkend als de specifieke geur afkomstig van Unimills.

Tot de klagers behoren zowel bedrijven (gelegen aan de Uilenkade) als omwonenden. Veel van de geurklachten worden toegeschreven aan de AWZI van het bedrijf. Dit gegeven is in overeenstemming met de berekende grote bijdrage van de AWZI op de geurbelasting van de omgeving.

Met gegevens uit de klachtenregistratie van de provincie kan het klachtenoverzicht over de laatste jaren aangevuld worden. In 2006 zijn 15 aan Unimills te relateren geurklachten ontvangen, in 2007 één en in 2008 drie. Daarnaast zijn enkele klachten bij het bedrijf gerapporteerd.

Geurimmissienormen vigerende vergunning

In de vigerende Wm-vergunning van Unimills van 31 augustus 1994 is een geurnorm opgenomen van 1 ge/m^3 als 98-percentielwaarde. Deze geurnorm is gebaseerd op het IMZ-onderzoek Drechtsteden uit 1992 en stond ten tijde van de vergunningverlening niet ter discussie. In het onderzoek destijds werd geconcludeerd dat de concentraties overal beneden de 1 ge/m^3 als 98-percentiel zouden blijven. Deze norm wordt volgens de nieuwe emissiegegevens en verspreidingsberekeningen ruim overschreden. In paragraaf 7.4 van het geurrapport wordt een vergelijking gemaakt met de vergunde situatie. Het rapport stelt dat in het IMZ Drechtsteden-rapport een aantal relevante geurbronnen ontbrak. Daarnaast wordt in het rapport het normalisatie- en standaardisatietraject aangegeven alsmede oorzaak van de nu hogere geuremissies. In het rapport wordt als derde reden genoemd dat de huidige situatie niet meer geheel overeenkomt met de vergunde situatie door het verdwijnen en bijkomen van geurbronnen.

Wij zijn van mening dat een gedeelte van het verschil op basis van de genoemde redenen kan worden verklaard. Standaardisatie is weliswaar een bekend effect maar dit effect is minder groot dan zou moeten blijken uit het voorbeeld. Wij zijn daarbij van mening dat de hoogte van de gemeten geuremissie van de AWZI niet aan te merken is als geuremissie die redelijkerwijs kan worden verwacht bij een AWZI. De geuremissie is hoger dan verwacht zou kunnen worden. Voor 2004 lag het niveau van klachten op enkele klachten per jaar. Bij een dergelijke hoge emissie waren ook eerder veel klachten te verwachten geweest. Een andere opmerking plaatsen wij bij de aangekondigde maatregel in het BMP, versie 11 maart 1993, waarbij raffinagegeuren, inclusief de ruimteventilatielucht, verbrand zouden worden met een rendement van 99%.

Deze maatregel is voor de ruimteventilatie niet haalbaar gebleken. Zonder deze laatste maatregel kon ook in het verleden het niveau van 1 ge/m^3 als 98-percentiel niet worden bereikt.

Uit voorgaande overwegingen komt naar voren dat het, volgens de huidige inzichten, te betwijfelen valt of Unimills ooit heeft kunnen voldoen aan de norm in de vigerende vergunning. Omdat het geuronderzoek nu veel vollediger is uitgevoerd, achten wij een verdere rechtstreekse vergelijking niet zinvol. Op basis van de gegevens uit de aanvraag zullen wij een nieuw toetsingskader vaststellen en de actuele en aangevraagde situatie hieraan toetsen.

Toetsingskader Unimills

Het geurbeleid van de provincie Zuid-Holland is verwoord in de 'Uitvoering stankbeleid - Plan van Aanpak' van augustus 1995. De toepassing hiervan op ruimtelijke ordeningsprocedures is verwoord in de 'Handreiking Luchtkwaliteit en Ruimtelijke Ordening - module stank'. In deze 'module stank' wordt concreet verwoord welke factoren een rol spelen bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van de geurbelasting van de omgeving. Uit de module blijkt, dat de geurconcentraties, waarbij een hedonische waarde van -0,5; -1 en -2 optreedt, een centrale rol spelen in het geurbeleid van de provincie Zuid-Holland.

De resultaten van de hedonische metingen aan de individuele bronnen vertonen onderlinge verschillen. Om te kunnen komen tot één toetsingskader voor het hele bedrijf dient een middeling plaats te vinden. Aangezien de grootte van de geuremissie van de verschillende bronnen niet gelijk is en ook hun emissieduur uiteenloopt, dienen deze factoren meegewogen te worden bij de middeling.

Echter, de emissiesituatie is hier complex en bestaat uit veel bronnen met uiteenlopende emissie-karakteristieken. Bedacht moet dus worden dat met middeling een deel van de onderliggende informatie verloren gaat. Immers, bronnen met veel uren en een hoge emissie bepalen voornamelijk de afgeleide hedonische waarde. Verder geldt dat door het saneren van geurbronnen de relatieve bijdrage van deze bronnen daalt. Voor de beoordeling van de potentiële geurhinder is het daarom noodzakelijk om, naast naar het cumulatieve geheel, ook naar dominante individuele bronnen of brongroepen te kijken. Hierdoor kan het effect van maatregelen op de hinderlijkheid worden ingeschat zonder dat onderliggende informatie verdwijnt in het grote geheel.

De AWZI van Unimills is een dominante brongroep. De emissie van de AWZI wordt gesaneerd waardoor niet alleen de geurbelasting door de AWZI fors daalt, maar ook de geurbelasting als gevolg van de hele inrichting. Met de effecten van sanering zal een nieuw toetsingskader overwogen moeten worden op basis van de resterende emissies.

In het geurrapport wordt conform de systematiek uit het geurbeleid van de provincie Zuid-Holland een toetsingskader afgeleid op basis van gemeten hedonische waarden. Hierbij wordt een tijdsduur en bronsterkte gewogen gemiddelde waarde bepaald. Van deze gemiddelde waarde wordt eveneens een piekmissienorm afgeleid. Deze piekmissienorm bedraagt het vijfvoudige van de waarde als 99,99-percentiel op basis van berekeningen met het Nieuw Nationaal Model (NNM).

Toetsingskader op basis van hedonische waarden voor sanering van de AWZI, zoals is opgenomen in het geurrapport:

- grens ernstige hinder: $H = -2$: $15,2 \text{ ge/m}^3$ als 98-percentiel;
- grens circa 12% hinder $H = -1$: $2,1 \text{ ge/m}^3$ als 98-percentiel.

De AWZI is bij de bepaling van deze gewogen gemiddelde waarde een dominante brongroep geweest. Wanneer de gemiddelde hedonische waarde in de situatie na sanering van de AWZI berekend wordt geeft dit het volgende toetsingskader.

Toetsingskader op basis van gewogen gemiddelde hedonische waarden na sanering AWZI:

- grens ernstige hinder: $H = -2$: 16 ge/m^3 als 98-percentiel;
- grens circa 12% hinder $H = -1$: $1,3 \text{ ge/m}^3$ als 98-percentiel.

Uit de beschouwing van de geografische ligging van de klachten ten opzichte van de berekende contouren is gebleken dat binnen de contour van 10 ge/m^3 als 98-percentiel klachten geuit worden. Gesteld wordt dat in de toekomstige situatie ten minste hieraan voldaan zou moeten worden. Hiermee wordt in het rapport een voorstel gedaan voor een (aanvullend) toetsingskader op basis van geografische ligging van klachten en geurcontouren.

Beoordeling situatie 2005 en aangevraagde situatie

Op basis van de vastgestelde emissies is de geurbelastingsituatie voor 2005 (situatie zonder maatregelen) berekend met behulp van het NNM. De uitgangspunten en invoergegevens zijn in het rapport opgenomen. De maximale immissie is berekend en de geurcontouren zijn gepresenteerd. Ook de geurcontouren bij hogere percentielen zijn weergegeven. Aangezien ook de aard en omvang van de geurgevoelige objecten binnen de geurcontouren zijn weergegeven is een compleet beeld verkregen van de geurbelasting in de situatie 2005.

De geurimmissie in de situatie 2005 is hoog. Toetsing van deze geurbelasting aan het toetsingskader op basis van de hedonische waarde laat zien dat de hedonische waarde -2 als 98-percentiel ruim overschreden wordt en ernstige geurhinder waarschijnlijk is. Dit is in overeenstemming met het klachtenpatroon. Uit de toetsing volgt dat er een noodzaak is tot het nemen van maatregelen.

In hoofdstuk 9 van het geurrapport zijn maatregelen uitgewerkt ter verbetering van de geursituatie. De belangrijkste bronnen zijn geselecteerd en de technische haalbaarheid van maatregelen voor deze bronnen is uitgewerkt. Het rendement en de kosten zijn uitgewerkt evenals de gevolgen voor andere milieucompartimenten.

Een maatregelenscenario voor aanpak van de geurimmissie van de AWZI is in paragraaf 9.2 uitgewerkt. Het effect van deze maatregelen is uitgerekend. Hierbij zijn wederom de maximale immissies berekend en de geurcontouren bij 98- en 99,99-percentiel gepresenteerd. De geurgevoelige objecten binnen de geurcontouren zijn eveneens weergegeven.

Uit de berekeningen blijkt dat, door middel van maatregelen bij de belangrijkste bronnen van de AWZI, de geurbelasting teruggebracht kan worden tot maximaal 10 ge/m³ als 98-percentiel bij de aaneengesloten woonbebouwing. Toetsing van de aangevraagde geurbelasting aan het toetsingskader op basis van de hedonische waarde na sanering van de AWZI laat zien dat de hedonische waarde -2 als 98-percentiel niet meer overschreden wordt. De geurbelasting ligt in het gebied tussen H-1 en H-2. Enige geurhinder blijft derhalve mogelijk. De ontwikkeling in geurbelasting zal tot uiting moeten komen in een dalend klachtenpatroon. Uit onze klachtenregistratie blijkt dat vanaf 2006 deze daling zich daadwerkelijk heeft ingezet. In paragraaf 9.5 zijn verdergaande maatregelen onderzocht. Hierbij is gekeken naar het biofilter, de ruimteventilatie van het raffi-gebouw en de sproeitoren van Kerry Bioscience. Van de overige bronnen wordt gesteld dat deze een marginale bijdrage hebben aan de jaargemiddelde emissie. Gezien het feit dat een aantal wel een rol kan spelen bij hinder wordt hier terecht wel aandacht aan besteed.

Er is een aantal maatregelenscenario's uitgewerkt en in beeld gebracht. De technische haalbaarheid, rendement en kosten zijn uitgewerkt. Ook worden argumenten gegeven waarom (een aantal) verdergaande maatregelen niet wenselijk zijn. In paragraaf 9.3 is een financiële onderbouwing gegeven. Er wordt aangegeven dat er sprake is geweest van een negatieve cashflow in de afgelopen drie jaar. Ondanks dat, is er in de afgelopen jaren toch substantieel geïnvesteerd in maatregelen die geheel of gedeeltelijk zijn aan te merken als milieu-investeringen.

Ook in de toekomst zal geïnvesteerd worden in maatregelen die geheel of gedeeltelijk toe te wijzen zijn aan milieu-investeringen. Uit het gestelde in het geurrapport en na toelichting door Unimills is ons aannemelijk gemaakt dat op dit moment verdergaande maatregelen dan aangevraagd niet genomen kunnen worden.

In hoofdstuk 6 is ingegaan op veranderingen in de geuremissie, die er sinds de uitvoering van het geuronderzoek in 2005 zijn of in de nabije toekomst zullen optreden.

1. Veranderingen in de raffinaderij, die inmiddels zijn doorgevoerd.
2. Uitbreiding van het bedrijf met een biodieselfabriek.
3. Autonome veranderingen als gevolg van marktontwikkelingen.

De verwachte gevolgen van de uitbreiding met een biodieselfabriek zijn in de aanvraag en de berekeningen meegenomen, de consequenties van de twee andere zaken niet. Unimills verwacht dat door deze ontwikkelingen de geurimmissie vóór 2010 zal dalen tot 7 ge/m^3 als 98-percentiel. Voorts geeft Unimills in haar aanvraag aan de effecten van de overige vorengenoemde veranderingen te blijven monitoren en zo nodig aanvullende maatregelen zal nemen zodat dit immissieniveau in 2010 zal worden gehaald. Uit de aanvraag en het overleg met Unimills is aannemelijk geworden dat dit niveau gehaald kan worden. Wij achten het daarom redelijk dit niveau als doelvoorschrift aan deze vergunning te verbinden. Om vast te kunnen stellen of dit niveau daadwerkelijk bereikt wordt hebben wij een onderzoeksvoorschrift opgenomen.

Maatregelen ter beperking van verdringingsverliezen van opslagtanks hebben volgens het rapport geen aantoonbare verbeteringen van de geursituatie tot gevolg. Evenwel zijn wij van mening dat deze verdringingsverliezen door de relatief hoge geurconcentraties een bijdrage zouden kunnen leveren aan de lokale geurhinder.

Om duidelijkheid te krijgen over het effect van de hoge geurconcentraties en de mogelijkheid tot het nemen van maatregelen, wordt een onderzoek voorgeschreven naar de mogelijkheden van het voorkomen en/of bestrijden van piekmissies vanuit opslagtanks.

Aanvulling van 16 september 2008

In 2008 is de biodieselfabriek gerealiseerd en een aantal maanden in werking geweest. Op 16 september 2008 hebben wij een aanvulling op het geuronderzoek ontvangen. De aanvulling heeft betrekking op de geuremissie van de biodieselfabriek. Uit het onderzoek blijkt dat de feitelijke geuremissie ruim onder de in de aanvraag opgenomen prognose blijft.

5.4 Acceptabel hinderniveau

Beschouwingen

Unimills behoort wat betreft de indeling naar geurproblematiek tot de zogenaamde categorie 2-bedrijven. In het kader van de vergunningsprocedure dient het bedrijf zelf aan te geven welke maatregelen mogelijk zijn en welk effect daarvan verwacht mag worden. Het bevoegd bestuursorgaan toetst de aangevraagde maatregelen op basis van BBT.

In de vergunningaanvraag heeft Unimills aangegeven de in de aanvraag nader gespecificeerde BBT toe te passen. Bovendien zijn er aanvullende maatregelen op termijn voorzien. Wij zijn van mening dat dit maatregelenpakket voldoet aan BBT.

Vergelijking van de situatie in 2005 met de situatie na het treffen van maatregelen illustreert - met inachtneming van eerder vermelde aspecten - de verbetering van de situatie na uitvoering van genoemde maatregelen.

Uitvoering van genoemde maatregelen zal ertoe leiden dat er geen sprake meer is van ernstige geurhinder. De ernstige hinder waarvan sprake was ter plaatse van de woon- en bedrijfsbebouwing in de nabije omgeving van Unimills wordt teruggebracht naar acceptabele hinder. Wij vinden deze resterende hinder aanvaardbaar. In onze afweging hebben wij rekening gehouden met de in de voorgaande paragrafen beschreven aspecten als geurbelasting, de aard en de waardering van de geur, het klachtenpatroon en de kosten. Tevens is op redelijke termijn een verdere verbetering van de geurbelasting te verwachten die concreet is vastgelegd in een doelvoorschrift.

In 2006 is reeds een aanvang gemaakt met het implementeren van de aangevraagde geurmaatregelen. Omdat over 2006, 2007 en 2008 het aantal geurklachten tot enkele beperkt is gebleven, concluderen wij dat de maatregelen hebben geresulteerd in een duidelijke afname van de hinder. Inmiddels is ook de biodieselfabriek gerealiseerd waarbij door metingen is vastgesteld dat de feitelijke geuremissie ruim onder de in de aanvraag opgenomen prognose blijft. In de aanvraag wordt aangegeven dat de emissie op 84 m hoogte zal plaatsvinden en dat de bijdrage van deze bron aan de geurimmissie daarmee verwaarloosbaar wordt. Verder verzoekt Unimills in de aanvraag dat, als uit onderzoek blijkt dat een vergelijkbare verwaarloosbare bijdrage van de biodieselfabriek ook op een andere wijze bereikt zou kunnen worden, Unimills de vrijheid zou willen houden om alternatieve maatregelen bij deze bron te nemen. Wij komen tegemoet aan deze wens met dien verstande dat een objectief toetsingscriterium in de vorm van een doelvoorschrift aan de vergunning wordt verbonden. In dit doelvoorschrift wordt een maximum immissieniveau van $0,5 \text{ ouE/m}^3$ als 98-percentiel vastgelegd. Met dit voorschrift wordt nieuwe hinder voorkomen en zal de biodieselfabriek een verwaarloosbare bijdrage leveren aan het immissieniveau in de nabijgelegen woon- en leefomgeving.

Vaststelling acceptabel hinderniveau

Zoals hiervoor reeds is aangegeven, betreft het bevoegd gezag bij zijn afweging ten aanzien van het voorkomen van geurhinder naast de verwachte hinder ook kosten van eventuele maatregelen, technische en organisatorische consequenties enzovoorts. De resultante van dit afwegingsproces is de vaststelling van het acceptabele hinderniveau.

Gezien het feit dat:

- de beste beschikbare geurreducerende technieken worden aangevraagd;
- de aangevraagde geurreducerende technieken een aanzienlijke investering vergen;
- er geen sprake meer is van ernstige hinder;
- de resterende hinder ter plaatse van de geurgevoelige objecten door ons als aanvaardbaar wordt beschouwd;

- er zicht is op verdere verbeteringen van de geursituatie;
- de resterende hinder past binnen de doelstelling van het provinciaal geurbeleid, zijn wij van mening dat na uitvoering van de aangevraagde maatregelen een acceptabel hinderniveau bereikt wordt.

5.5. Deelconclusie geur

Wij hebben het acceptabel hinderniveau vastgesteld. Het bij het acceptabel hinderniveau behorend (aangevraagde) maatregelenpakket hebben wij in onderhavige beschikking voorgeschreven. Eventuele andere maatregelen die hetzelfde resultaat opleveren mogen ook worden uitgevoerd, na goedkeuring door het bevoegd gezag. Naast deze zogenoemde middelvoorschriften, hebben wij ervoor gekozen ook de geurimmissie, in casu de maximale geurbelasting en geurcontouren, na uitvoering van de maatregelen aan de AWZI alsmede de maximale geurbelasting na 1 januari 2010, als doelvoorschrift op te nemen in de voorschriften.

Geurconcentraties worden in laboratoria volgens de NEN-EN 13725:2003 gemeten in Europese odour units ofwel ou_E/m^3 . In het verleden werden in Nederland geurconcentraties uitgedrukt in geureenheden ge/m^3 . Tussen deze twee grootheden geldt een vaste verhouding: $1 ou_E/m^3 = 2 ge/m^3$. In het geurrapport bij de aanvraag zijn geureenheden gebruikt, vandaar dat ook in onze overwegingen geureenheden zijn gehanteerd. In de voorschriften is in aansluiting op de NeR 2006 de nieuwe eenheid gebruikt.

6. Luchtemissies

Wij beoordelen de emissies naar de lucht volgens de systematiek van de NeR. Deze richtlijn, die BBT voor het beperken van emissies naar de buitenlucht beschrijft, passen wij toe als toetsingskader voor de beoordeling en regulering van luchtemissies. Daarnaast toetsen wij of voldaan wordt aan de immissiegrenswaarden van fijn stof en NO_2 zoals genoemd in hoofdstuk 5 van de Wm. Naast de NeR zijn er voor emissies van stookinstallaties tevens grenzen uit het BEES en BREF's toetsingskaders die wij meenemen in onze overwegingen.

Stof

De puntbronnen voor stofemissies worden, zoals hiervoor gemeld, getoetst aan de normen van de NeR. In de NeR is aangegeven dat voor stof in principe geen grensmassastroom van toepassing is en dat de emissie dient te voldoen aan de norm van $5 mg/Nm^3$. Alleen, indien de massastroom kleiner is dan $0,2 kg/uur$ wordt een lagere norm, namelijk $50 mg/m^3_0$ voorgeschreven. In de aanvraag zijn de emissies naar de lucht beschreven inclusief de daarbij behorende vrachten en concentraties. Uit de aanvraag en aanvullende stukken blijkt dat alle stofemissies voldoen aan de genoemde eis, behoudens de emissie van de sproeitoren (E7). Alle stofemissies met een vracht van meer dan $0,2 kg/uur$ dienen te voldoen aan de grens van $5 mg/Nm^3$. Voor kleinere emissies hanteren wij de grens van $50 mg/Nm^3$ de NeR. Van een aantal emissies blijkt de concentratie niet bekend te zijn, maar blijkt uit de grensmassastroom dat het hier om kleine stromen gaat van minder dan $100 g$ per uur (E14 en E15). Conform de systematiek van de NeR hebben wij voor deze kleine emissies geen emissie-eisen opgenomen. In 2006 zijn stofemissiemetingen uitgevoerd.

Deze metingen zijn uitgevoerd door Bureau Veritas en vastgelegd in een rapportage, gedateerd 22 maart 2007 (kenmerk 767019R01). Uit deze metingen blijkt dat alleen emissiepunt E7 (sproei-toren EMFA) niet voldoet aan de gestelde emissie-eis van 5 mg/Nm^3 . Voor dit emissiepunt is reeds een stoffilter geplaatst. Dit betekent dat bij het van kracht worden van deze vergunning alle stofemissies voldoen aan de gestelde normen.

NO_x

De emissie van NO_x wordt veroorzaakt door stookinstallaties. In het hoofdstuk Lucht van de aanvraag zijn de emissiebronnen beschreven. Tevens zijn de vrachten over de laatste jaren weergegeven. BBT zijn gerelateerd aan technieken en bijbehorende concentraties en niet aan vrachten. Toetsing aan BBT vindt dan ook plaats aan de hand van de aangevraagde concentraties.

Op de inrichting is het BEES A van toepassing vanwege het feit dat sprake is van een installatie als bedoeld in categorie 4.3, onder e, punt 2, van genoemd besluit (productie van biodiesel). Voor de emissies van de afgassenketel (ketel 3) van de warmtekrachtcentrale hebben wij een grenswaarde gesteld van 40 g NO_x per GJ (dit komt overeen met $90 \text{ mg NO}_x/\text{Nm}^3$). Hoewel dit lager ligt dan de laagste waarde die in het BEES A in deze situatie kan worden geëist, strookt dit met het BREF Large Combustion Plants (LCP). In hoofdstuk 7, tabel 7.37 'BAT for the reduction of NO_x and CO emissions from some gas-fired combustion plants' is namelijk een range aangegeven van $20\text{-}90 \text{ mg NO}_x/\text{Nm}^3$ voor bestaande installaties. Uit metingen is gebleken dat het bedrijf aan deze strengere emissie-eis kan voldoen (zie onder andere map 4, 'Lucht', tabblad 19, pagina 10, onder emissie KHL/schoorsteen afgassenketel). De installatie voldoet dus aan BBT.

De overige stookketels in het ketelhuis zijn aan te merken als nieuwe stookinstallaties in de zin van het BEES A waarvoor een norm geldt van $70 \text{ mg NO}_x/\text{Nm}^3$. In het BREF LCP, tabel 7.3.7, wordt een range aangegeven van $50\text{-}100 \text{ mg NO}_x/\text{Nm}^3$ als overeenkomend met BBT. De norm uit het BEES A ligt dus in de range van wat in het BREF LCP als BBT wordt aangemerkt. Gelet op de directe werking van het BEES A is het niet nodig om voor deze ketels aparte emissie-eisen voor NO_x in de vergunning op te nemen.

De reductieoven in de katalysatorenfabriek is een kleine installatie waarop BEES en het BREF niet van toepassing zijn. Door het plegen van goed onderhoud voldoet deze installatie aan BBT. Voor deze installatie worden, gezien de beperkte omvang, geen emissie-eisen opgenomen. De bijstookketels in de energieafdeling vallen onder de rechtstreekse werking van het BEES B. Uit de aanvraag blijkt dat deze niet voldoen aan de normstelling van het BEES. Echter, bij navraag is gebleken dat de laatste emissieonderzoeken uitwijzen dat wel wordt voldaan aan de normstelling. Vanwege de rechtstreekse werking van het BEES hebben wij geen emissienormen voor deze ketels opgenomen.

Opgemerkt wordt dat de totale aangevraagde vracht kleiner is dan de inrichting als gevolg van de verkregen emissierechten van de NEa zou mogen emitteren. De emissierechten worden echter niet in deze Wm-vergunning vastgelegd.

Koolwaterstoffen

Op verschillende locaties binnen de inrichting worden vluchtige koolwaterstoffen geëmitteerd. Het toetsingskader voor deze stoffen zijn de emissiegrenswaarden in de NeR. Voor emissies waarvan de uurgemiddelde massastroom, van een logistieke eenheid, kleiner is dan de grensmassastroom zijn geen emissiegrenswaarden in de vergunning vastgelegd. Voor emissies die, per logistieke eenheid, groter zijn dan de grensmassastroom zijn maximale concentraties per bron vastgelegd. Daarbij hebben wij de concentraties vastgelegd overeenkomstig de NeR, zodat deze emissies voldoen aan BBT.

In de raffinaderij komen hexaanemissies vrij. Wij hebben vastgelegd dat deze emissies dienen te voldoen aan de NeR. Omdat de totale emissie van organische stoffen gO₂ van de logistieke eenheid raffi hoger is dan de grensmassastroom van 0,5 kg/uur dienen alle gO₂-emissies te voldoen aan de concentratie-eis van 50 mg/m³_o. In de lecithinefabriek vindt emissie van ethanol plaats. Uit de opgave in de aanvraag blijkt dat de totale emissie van koolwaterstoffen groter is dan de grensmassastroom van 0,5 kg/uur. Ieder emissiepunt dient dan ook te voldoen aan de concentratie-eis van 50 mg/m³_o. In april 2008 zijn door Ingenieursbureau Tauw metingen verricht om te bepalen of de emissie van hexaan en ethanol voldoet aan de gestelde emissienormen. Uit dit rapport, gedateerd 25 april 2008, kenmerk R001-4587820MCP-nja-VO1-NL, blijkt dat behoudens de emissie van hexaan voldaan wordt aan de gestelde emissie-eisen. In de op 16 september 2008 ontvangen aanvullende informatie geeft Unimills ons inzicht in het ontstaan van de hexaanemissie en in de ondernomen acties om deze emissie tot onder de norm van 50 mg/Nm³ terug te brengen. Na beschouwing van de zes in het BREF afgas- en afvalwaterbehandeling beschreven technieken, blijkt dat alleen een eventuele aanpassing van het reeds aanwezige biofilter als oplossingsrichting kan worden aangemerkt. De overige technieken komen niet in aanmerking vanwege de relatief zeer geringe hexaanconcentratie en/of de relatief zeer hoge investeringskosten en/of negatieve Cross-Media Effects. Unimills heeft Ingenieursbureau Tauw opdracht gegeven te onderzoeken welke maatregelen getroffen kunnen worden om aan de emissie-eis te kunnen voldoen. Om inzicht te krijgen in de effectiviteit van de getroffen maatregelen hebben wij bij voorschrift het bedrijf een verplichting opgelegd de uitkomsten van het onderzoek naar de effectiviteit van het biofilter te rapporteren.

De emissies van azijnzuur in de emulgatorenfabriek bij de punten E10 en E16 zijn zeer gering. Wij hebben hier dan ook geen maximale concentraties voor in de vergunning opgenomen.

Overige emissies

Emissie R16 betreft de ontluchting van de compressorruimte. Hier kan potentieel ammoniak vrijkomen en worden geëmitteerd. Deze emissies vinden plaats bij lekkages van ammoniak en zijn niet regulier. Wij hebben voor dit emissiepunt dan ook geen maximale vracht en concentratie vastgelegd.

Bij een aantal emissiepunten komt (incidenteel) waterstof vrij. Deze stof heeft geen nadelige gevolgen voor het milieu. In de NeR zijn er geen grenswaarden gesteld aan waterstof, zodat wij geen grenswaarden in de vergunning hebben opgenomen.

Bij de emissiepunten K1 en K2 komt ammoniak vrij, echter in zeer kleine vrachten. Wij hebben hiervoor geen emissiegrenzen vastgelegd. De totale emissie van nikkel bij de punten K3, K4, K10 en K11 is lager dan de grensmassastroom uit de NeR. Wij hebben hiervoor dan ook geen grenswaarden in de vergunning opgenomen.

Luchtkwaliteit

Op basis van hoofdstuk 5 van de Wm gelden voor een beperkt aantal stoffen immissiegrenswaarden. Deze zijn vastgelegd in bijlage 2 van de Wm. In het kader van de vergunningaanvraag is door Tebodin een onderzoek uitgevoerd naar de invloed van de activiteiten van de inrichting op de luchtkwaliteit. Het luchtkwaliteitsonderzoek is als bijlage G bij de aanvraag gevoegd. Het onderzoek is per brief van 2 maart 2007 aangevuld.

Ten tijde van het opstellen van het onderzoek was het Besluit luchtkwaliteit nog van toepassing. Inmiddels is het toetsingskader gewijzigd door het van kracht worden van de Wet luchtkwaliteit, met de bijbehorende besluiten en regelingen. De aanvraag en het rapport zijn ten behoeve van deze beschikking getoetst aan de nieuwe regelgeving.

In het onderzoek zijn zowel stationaire bronnen als mobiele bronnen meegenomen. De effecten zijn bepaald voor verschillende jaren. De conclusie van dit onderzoek is dat als gevolg van het in werking zijn van de gehele inrichting er geen overschrijdingen plaatsvinden van de jaargemiddelde grenswaarden. De door Tebodin uitgevoerde toetsing is in overeenstemming met de wettelijk vastgestelde 'Regeling beoordeling luchtkwaliteit'.

Naar aanleiding van dit rapport is per brief van 26 maart 2007 advies uitgebracht aan de gemeente Zwijndrecht door de Milieudienst Zuid-Holland Zuid. In dit advies wordt geconcludeerd dat er reeds sprake is van een knelpunt voor de luchtkwaliteit in Dordrecht en dat de inrichting van Unimills na het verlenen van de vergunning een significante bijdrage zou leveren aan de overschrijding.

Over het advies merken wij het volgende op.

In het door Tebodin uitgevoerde onderzoek is bepaald wat de bijdrage aan de luchtkwaliteit is voor fijn stof en NO₂ als gevolg van alle aangevraagde emissies. Een groot deel van deze emissies is echter afkomstig van reeds bestaande en vergunde bronnen, zoals stookinstallaties en aan de activiteiten gerelateerde verkeersbewegingen. In paragraaf 1.3 van de aanvraag zijn de wijzigingen in de productiecapaciteit opgegeven. Uit dit overzicht blijkt dat de raffinaderij een stijging in de vergunde productie kent. Tevens wordt een nieuwe biodieselabriek gerealiseerd.

Anderzijds wordt in hoofdstuk 19 van de aanvraag opgemerkt dat in de inrichting sinds het verlenen van de vigerende vergunning in 1993 diverse wijzigingen zijn doorgevoerd, met als resultaat een significante daling (meer dan een halvering) in de emissies van onder andere fijn stof en NO₂. Een belangrijke wijziging die deze reductie heeft bewerkstelligd, is het overstappen van oliegestookte naar gasgestookte installaties.

De aanvraag voorziet evenwel in twee nieuwe bronnen:

- vier extra vrachtwagenbewegingen per etmaal (op een totaal van 100);
- twee extra schepen die aanleggen per etmaal (tot een totaal van vier schepen); tevens zal het gasgebruik in het ketelhuis toenemen als gevolg van de uitbreidingen met ongeveer 900 m³ per uur; dit is als zodanig vastgelegd in het eerder genoemde rapport; met deze uitbreidingen neemt de emissie van NO₂ en fijn stof in geringe mate toe.

De bijdrage van twee extra schepen aan de kade en van vier extra vrachtwagenbewegingen op de concentraties voor fijn stof en NO₂ in de omgeving is verwaarloosbaar klein. De verbranding van 900 m³ aardgas geeft geen toename in de emissie van fijn stof, echter wel in de emissie van NO₂. Wij hebben een indicatieve berekening uitgevoerd naar de effecten van de wijziging van de emissies op de concentraties van NO₂ in de omgeving waarbij wij de inputgegevens hebben gebruikt zoals die in het rapport van Tebodin zijn opgenomen.

Samenvattend concluderen wij dat de toename van fijnstof en NO₂-concentraties in de directe omgeving ten gevolge van de aangevraagde uitbreiding nergens groter is dan 0,4 µg/m³ en dat de uitbreiding van de emissies niet in een betekenende mate van invloed is op de concentraties voor de genoemde stoffen in de omgeving van de inrichting.

Op grond van het vorenstaande concluderen wij dat er geen bezwaren bestaan de gevraagde vergunning op grond van luchtkwaliteit te verlenen.

Conclusie overwegingen aangaande de emissies naar de lucht

Door het toepassen van BBT zoals in de NeR beschreven, worden emissies naar de lucht in voldoende mate beperkt. Aan deze vergunning zijn ter borging voorschriften verbonden die tot dit doel zullen leiden. De gevolgen van de maatregelen en voorzieningen voor de luchtkwaliteit zijn in voldoende mate beperkt. Met betrekking tot uit de inrichting vrijkomende stoffen naar de buitenlucht ontstaat geen strijdigheid met de regelgeving die op de aangevraagde activiteiten van toepassing zijn.

7. Bodem

Het kader voor de bescherming van de bodem

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Het Ministerie van VROM heeft de NRB in overleg met vergunningverleners, onderzoeksinstituten en bedrijfsleven opgesteld. Deze richtlijn is ontwikkeld om vergunningsvoorschriften te uniformeren en te harmoniseren. Met de NRB kunnen (voorgenomen) bodembeschermende maatregelen en voorzieningen binnen inrichtingen worden beoordeeld en kan de besluitvorming met betrekking tot een optimale bodembeschermingsstrategie worden gestuurd.

De NRB beperkt zich tot de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten. Bodembescherming ten behoeve van calamiteiten wordt in NRB-kader niet behandeld. Een eventuele calamiteitenopvang echter wel.

Bodembeschermende voorzieningen

Bij de aanvraag is een bodemrisicodocument gevoegd. In dit document zijn van alle bodembedreigende activiteiten de emissiescore en de eindemissiescore bepaald aan de hand van de NRB-systematiek. In het bodemrisicodocument zijn de maatregelen en voorzieningen ter voorkoming van bodemverontreiniging beschreven.

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt, dat niet voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald. In de aanvraag is beschreven welke maatregelen nog worden getroffen en dat de realisatie daarvan drie jaar gaat duren.

Wij zijn van mening dat de in de aanvraag beschreven maatregelen niet in alle gevallen voldoende concreet zijn beschreven. Wij hebben dan ook bepaald dat een plan van aanpak binnen drie maanden moet worden overgelegd. Daarnaast zijn wij van mening dat een uitvoeringstermijn van drie jaar te lang is. Wij hebben bepaald dat binnen twee jaar na het in werking treden van het voorschrift alle bodembedreigende locaties dienen te zijn voorzien van maatregelen die voldoen aan beschermingscategorie A (verwaarloosbaar risico conform de NRB).

Bodemsituatie

De aanvraagster heeft bodemonderzoeken uitgevoerd in samenwerking met de BSB. De situatie van de bodem is dan ook afdoende bekend en onderzocht. De resultaten van deze onderzoeken zijn bij ons bekend, waarmee de bodemkwaliteit voldoende is vastgelegd.

Het risico dat door de aangevraagde activiteiten in combinatie met de getroffen en te treffen voorzieningen een bodemverontreiniging ontstaat, is (in combinatie met de gestelde voorschriften) verwaarloosbaar conform het gestelde in de NRB. Het is dan ook niet noodzakelijk dat de bodemkwaliteit tussentijds wordt gecontroleerd.

Na beëindiging van de betreffende activiteit(en) dient de eindsituatie bodemkwaliteit te worden onderzocht om vast te stellen of ondanks de getroffen voorzieningen en maatregelen bodembelasting is opgetreden en herstel van de bodemkwaliteit nodig is. De in dit kader gestelde voorschriften zijn op grond van artikel 8.16, onder c, van de Wm gesteld en blijven in werking nadat de onderhavige vergunning vervalt of wordt ingetrokken.

8. Afvalstoffen

Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012, hierna aangeduid als het LAP, is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt, bedraagt ongeveer 14.000 ton per jaar (inclusief 1.200 ton van biodieselabriek). Het merendeel hiervan wordt intern dan wel extern hergebruikt. De hoeveelheid afval die niet meer kan worden hergebruikt bedraagt ongeveer 90 ton per jaar, waarvan ongeveer 11 ton (2 ton van het lab en 9 ton vanuit de EMFA) gevaarlijk afval. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet-gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

Hoewel de grenzen van de handreiking worden overschreden is de hoeveelheid afvalstoffen die vrijkomt in relatie tot de productie erg beperkt. Daarnaast heeft Unimills in het verleden reeds een aantal onderzoeken naar afvalreductie uitgevoerd. Wij nemen in dit kader dan ook geen voorschriften op en stellen vast dat de inrichting op dit punt conform BBT in werking is.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting afvalstoffen vrijkomen die op grond van het LAP gescheiden dienen te worden (papier, gevaarlijk afval enzovoorts). Wij achten het in de voorliggende situatie dan ook redelijk afvalscheiding voor te schrijven van deze afvalstoffen.

9. Afvalwater

De aangevraagde activiteiten zijn tevens Wvo-vergunningplichtig. Unimills loost geen afvalwater op de riolering. Voorschriften ter bescherming van het gemeentelijk riool zijn dan ook niet noodzakelijk en zijn niet aan de vergunning verbonden.

10. Energie

Voor de MVO-industrie zijn in het landelijk milieubeleid doelstellingen voor energiebesparing en vermindering van de CO₂-uitstoot vastgelegd in het Actieprogramma Energiebesparing en de Uitvoeringsnota Klimaatbeleid. De doelstellingen zijn gebaseerd op het idee dat de middelgrote energiegebruikende industrie, alle kosteneffectieve maatregelen treft waarbij het rendement ten minste 15% bedraagt (terugverdientijd tot en met vijf jaar).

Dit is uitgewerkt in het convenant Meerjarenaafpraak Energie-efficiency 2001-2012 (MJA-2), dat op 6 december 2001 is ondertekend door de Ministers van Economische Zaken, Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en VROM, het Interprovinciaal Overleg, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, diverse betrokken brancheorganisaties en productschappen. Op 1 juli 2008 is de looptijd van dit convenant door hernieuwde ondertekening verlengd tot 2020 (MJA-3).

Wij zijn van mening dat Unimills efficiënt met energie omgaat zolang het voldoet aan de voorwaarden van het MJA-convenant en meer in het bijzonder als het bedrijf een volgens de artikelen in het convenant tot stand gekomen Energiebesparingsplan (EBP) van 10 maart 2005, waarmee wij op 31 januari 2006 hebben ingestemd, uitvoert. Aanvraagster heeft haar inspanningen in het kader van het convenant vastgelegd in een EBP dat door ons is goedgekeurd.

De Europese Unie heeft 1 januari 2005 een systeem van CO₂-emissiehandel ingevoerd dat het grote bedrijven met aanzienlijke CO₂-uitstoot mogelijk maakt CO₂-rechten te kopen en te verkopen. Unimills is een van de bedrijven die valt onder de richtlijn die CO₂-emissiehandel verplicht maakt. Omdat Unimills deelneemt aan CO₂-emissiehandel kunnen er geen voorschriften tot verbetering van de energie-efficiency of voorschriften ter verlaging van het energiegebruik worden opgenomen in de vergunning. Recentelijk is dit ook zo vastgelegd in een wijziging van de Wm.

11. Veiligheid

Wettelijk kader externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid betreft de beheersing van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij onder meer om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen. Zoals in het NMP4 (Nationaal Milieubeleidsplan) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

- op een bepaalde plaats een daar aanwezig individu geen hogere kans op overlijden heeft dan maatschappelijk is geaccepteerd (het plaatsgebonden risico, voorheen individueel risico);
- de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers voldoet aan de daaraan gestelde norm (het groepsrisico).

Het plaatsgebonden risico is een maatstaf voor de persoonlijke veiligheid van mensen die in de omgeving van een risicovolle activiteit verblijven. Het groepsrisico voegt daar als maatstaf aan toe de verwachte omvang van een ongeval, uitgedrukt in het aantal dodelijke slachtoffers, gegeven de kans op dat ongeval.

Het plaatsgebonden risico geeft per locatie de kans per jaar aan dat een persoon op die plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval bij risicovolle activiteiten. De gehanteerde norm voor het plaatsgebonden risico bedraagt 10^{-5} of 10^{-6} per jaar (dat wil zeggen een kans van één op de honderdduizend of één op de miljoen per jaar), afhankelijk van de vraag of het een bestaande of een nieuwe situatie betreft.

Het groepsrisico wordt bepaald door de cumulatieve kans per jaar dat een groep personen (ten minste 10, 100 of 1.000 personen) zal overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van de inrichting, indien zich binnen de inrichting een zwaar ongeval voordoet waarbij een gevaarlijke stof is betrokken. Ten behoeve van deze verantwoording is in het BEVI een niet-normatieve benadering neergelegd. Bij de beoordeling van het groepsrisico is de vraag aan de orde welke omvang van een ramp, gegeven de kans daarop, maatschappelijk aanvaardbaar is.

Het groepsrisico dient conform artikel 12 van het BEVI te worden verantwoord aan de hand van de volgende punten:

- de dichtheid van personen in het invloedsgebied van de inrichting;
- de toetsing aan de oriëntatiewaarde;
- maatregelen om het (groeps)risico te beperken;
- mogelijkheden tot voorbereiding van bestrijding en beperking van een ramp;
- de zelfredzaamheid van personen binnen het invloedsgebied.

Conform artikel 12, derde lid, van het BEVI dient de regionale brandweer in wiens gebied de inrichting ligt, in de gelegenheid te worden gesteld advies uit te brengen over het groepsrisico en de mogelijkheden tot voorbereiding van bestrijding en beperking van de omvang van een ramp of zwaar ongeval. De brandweer is overigens niet verplicht een advies te geven over het groepsrisico.

Voor een aantal categorieën bedrijven is de norm voor plaatsgebonden risico wettelijk vastgelegd in het BEVI. In dit BEVI is een grenswaarde opgenomen voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten. Daarnaast is in het BEVI voorgeschreven dat het bevoegd gezag een verantwoording opneemt in de beslissing op de aanvraag met betrekking tot het groepsrisico.

Het BRZO 1999 is een vertaling van de Europese Seveso II-richtlijn (1997) en heeft tot doel het risico van grote ongevallen met gevaarlijke stoffen bij bedrijven zo klein mogelijk te maken. Dit BRZO 1999 heeft een rechtstreekse werking.

De aangevraagde hoeveelheden gevaarlijke stoffen overschrijden de lage drempelwaarde (kolom 2) voor één of meer gevaarlijke stoffen uit bijlage I van het BRZO. Dat betekent dat het BRZO op het bedrijf van toepassing is. Daarom moet het bedrijf een beleid ontwikkelen om zware ongevallen te voorkomen, het zogenaamde Preventiebeleid zware ongevallen (PBZO). Dat beleid moet worden vastgelegd in een document, dat de overheid kan opvragen. Ter uitvoering van dit beleid moet een Veiligheidsbeheerssysteem (VBS) opgesteld en geïmplementeerd worden.

Aanvraag

Het BEVI is om twee redenen van toepassing op de inrichting: er is sprake van opslag van meer dan 400 kg ammoniak in een koelsysteem en de inrichting valt onder het BRZO. Conform de sommatieregels uit het BRZO zijn de hoeveelheden en verschillende soorten gevaarlijke stoffen bij elkaar opgeteld. De totale hoeveelheid overstijgt de lage drempelwaarde.

Voor de inrichting is een kwantitatieve risicoanalyse uitgevoerd waarvan de resultaten bij de aanvraag zijn gevoegd in bijlage D. Wij hebben de rapportage beoordeeld en stemmen in met de gehanteerde uitgangspunten en berekeningswijzen. In het onderzoek zijn zowel de PR- als GR-contouren bepaald.

Uit het onderzoek blijkt dat de 10^{-6} PR-contour wordt bepaald door de ammoniakopslag van de koelinstallaties, de opslag en verlading van ethanol en de opslag en verlading van methanol en methylaar. In mindere mate is de opslag van waterstof in een tank van invloed op de contouren. Uit het onderzoek blijkt dat de genoemde contour binnen de grens van de inrichting valt. Daarmee wordt voldaan aan de eisen van het BEVI.

De berekening van het GR heeft geen resultaten opgeleverd. Dit betekent dat er wordt voldaan aan de oriënterende waarde van het BEVI. Op grond van artikel 12, derde lid, van het BEVI heeft het bestuur van de regionale brandweer advies uitgebracht over het groepsrisico en de mogelijkheden tot voorbereiding van bestrijding en beperking van de omvang van een ramp of zwaar ongeval. Door de regionale brandweer wordt geconcludeerd:

- dat de zelfredzaamheid in het invloedsgebied voldoende is;
- dat de bereikbaarheid van de inrichting door middel van aanrijroutes voldoende is;
- dat rekening moet worden gehouden met het brandweeraadvies ten aanzien van een tweede toegangspoort en voldoende bluswatervoorzieningen.

Brandveiligheid

De inrichting valt onder het BRZO en als gevolg daarvan gelden verschillende verplichtingen ten aanzien van het beheersen van de veiligheid. In de aanvraag zijn verschillende aspecten beschouwd ten aanzien van deze beheersing. In deze milieuvergunning worden tevens algemene brandveiligheidsaspecten opgenomen die los staan van het BRZO. Dit betreffen algemene richtlijnen waaraan voorzieningen moeten voldoen, vaak gerelateerd aan normen of richtlijnen die algemeen van toepassing zijn op chemische/industriële objecten.

Maatregelen om effecten te beperken zijn gelegen in de wijze van opslag van chemicaliën, maar ook de organisatie in geval van een calamiteit. Het binnen de inrichting aanwezige brandbeheersplan (calamiteiten en ontruimingsplan) is nog niet aangepast aan de nieuwe onderdelen biodieselabriek en de opslagen van methanol en methylaar. Door de brandweer is aangegeven dat de plannen dienen te worden gewijzigd. Wij zijn dan ook van mening dat, voordat de nieuwe installaties in gebruik worden genomen, er een door de commandant van de brandweer goedgekeurd calamiteiten- en ontruimingsplan in werking moet zijn. Bij het opstellen van de voorschriften hebben wij rekening gehouden met een aanvullend schriftelijk advies dat wij op 19 september 2007 van de gemeentelijke brandweer hebben ontvangen.

In deze milieuvergunning wordt daarnaast een aantal specifieke brandveiligheidsaspecten genoemd. Dit betreft vooral voorzieningen gerelateerd aan scenario's. De exacte invulling van deze voorzieningen is onderdeel van het nader op te stellen bedrijfsbrandweerrapport en navolgende 'Aanwijzing bedrijfsbrandweer'. De vergunning geeft nu (op hoofdlijnen) de kaders aan van de voorzieningen welke er binnen de inrichting moeten zijn en waar deze voorzieningen ten minste aan moeten voldoen.

In de 'Aanwijzing bedrijfsbrandweer' zal op basis van de bedrijfsbrandweerrapportage vervolgens nader worden aangegeven, als daar aanleiding voor is, aan welke omvang of capaciteit een voorziening moet voldoen en wat er eventueel als aanvulling op de voorzieningen noodzakelijk is.

Voor deze systematiek is gekozen opdat in ieder geval de basisvoorzieningen, die noodzakelijk zijn voor dit type inrichtingen, op basis van de aanvraag om milieuvergunning kunnen worden verlangd en in de milieuvergunning kunnen worden geborgd. Mocht het bedrijf niet meer onder het BRZO vallen, door bijvoorbeeld minder opslag aan gevaarlijke stoffen, dan vervalt immers ook de verplichting voor een bedrijfsbrandweer en de daarbij vastgestelde specifieke brandveiligheidsbepalingen. De basiseisen liggen dan echter nog steeds vast in de milieuvergunning.

Beoordeling externe veiligheid

Uit het onderzoek blijkt dat de 10^{-6} PR-contour binnen de grens van de inrichting valt. Daarmee wordt voldaan aan de eisen van het BEVI.

De berekening van het GR heeft geen resultaten opgeleverd. Dit betekent dat er wordt voldaan aan de oriënterende waarde van het BEVI.

Door het opnemen van een aantal voorschriften met betrekking tot de opslag van chemicaliën (zie volgend hoofdstuk), calamiteitenplan en de maatregelen die in de QRA zijn vermeld, is de inrichting met betrekking tot veiligheid conform BBT in werking.

Verder is in deze vergunning en bij de voorschriften rekening gehouden met de adviezen van de lokale en regionale brandweer.

12. Opslag van gevaarlijke stoffen

Kader voor de opslag van gevaarlijke stoffen

Opslag van gevaarlijke stoffen kan potentieel leiden tot bodemverontreiniging en gevolgen hebben voor de externe veiligheid. Het wettelijk kader is dan ook gelegen in de normen uit het BEVI en de Wet bodembescherming.

De wettelijke kaders zijn uitgewerkt in allerlei documenten, waarmee op grond van de Regeling aanwijzing BBT-documenten rekening moet worden gehouden. Deels is dit gelegen in de NRB- en deels in PGS-richtlijnen (voorheen CPR-richtlijnen).

Binnen de inrichting zijn verschillende opslagen van (milieu)gevaarlijke stoffen aanwezig. Door het stellen van voorschriften conform de richtlijnen worden de risico's voor de omgeving en het milieu beperkt en is de inrichting conform BBT in werking.

Opslag van waterstof in een tank

Voor de opslag van waterstof in een druktank zijn geen standaardvoorschriften beschikbaar. Ten aanzien van de tank hebben wij keuringsvoorschriften opgenomen. Daarnaast hebben wij bepaald dat de tank moet zijn geplaatst op een minimale afstand van andere objecten, om zodoende voldoende bescherming te bieden bij een eventuele brand van deze andere objecten.

Opslag van methanol en methylaar in een tank

Methanol en methylaar zijn ontvlambare stoffen. Voor de opslag van deze stoffen in grote tanks is de PGS 29 beschikbaar. In deze richtlijn zijn normen opgenomen voor de constructie, wijze van bodembescherming, veiligheidsvoorzieningen enzovoorts. In de aanvraag is opgenomen dat deze nieuwe tanks zullen voldoen aan de PGS 29. Dit hebben wij tevens vastgelegd in de vergunning. De opslag van methanol en methylaar vindt conform BBT plaats.

Opslag ethanol in een bovengrondse tank

In de aanvraag is vermeld dat er op het terrein opslag van ethanol plaatsvindt in een bovengrondse tank. Van de vergunninghoudster hebben wij bericht ontvangen dat deze activiteit niet meer plaatsvindt. Zodoende zullen wij geen voorschriften meer voor deze activiteit aan de vergunning verbinden.

Opslag van zuren en basen in bovengrondse tanks

Binnen de inrichting vindt opslag van zuren en basen plaats in zowel tanks met een bodemplaat als in tanks die los van de grond zijn geplaatst. De tanks die los van de grond zijn geplaatst beschikken alle over een lekvoorziening. Voor de opslag van zuren en basen in bovengrondse tanks bestaan geen algemeen geaccepteerde richtlijnen zoals PGS, NEN enzovoorts.

De nieuwe tanks, met bodemplaat, voor de opslag van natronloog en zoutzuur dienen zoveel mogelijk te voldoen aan de PGS 29. De voorschriften uit de PGS die van toepassing zijn, hebben wij expliciet vernoemd.

Voor bestaande tanks met bodemplaat hebben wij eveneens zoveel mogelijk aangesloten bij de voorschriften uit PGS 29.

Voor bestaande tanks die los van de grond zijn geplaatst, dienen de voorschriften zich te richten op de gevaarsaspecten, in casu bodembescherming en externe veiligheid. Bescherming van de bodem kan worden gerealiseerd door de opslag plaats te laten vinden in lekbakken, zoals bedoeld in de NRB. Gevaarsaspecten richten zich op het vrijkomen van grote hoeveelheden chemicaliën. De zuren en basen die worden aangevraagd zijn niet ontvlambaar, zodat er geen specifieke eisen ten aanzien van brandbeveiliging hoeven te worden gesteld. Wel worden er eisen gesteld aan de constructie van de tanks, de ontluchtingspunten en overvulbeveiligingen.

De ontluchtingen voor de bestaande zoutzuur-, zwavelzuur-, azijnzuur- en azijnzuuranhydride-opslag tanks dienen voorzien te zijn van een installatie die de dampen zoveel mogelijk afvangt. Algemeen geaccepteerde technieken hiervoor zijn scrubbers, een vloeistofslot of een demister.

De opslag van zuren en basen voldoet hiermee aan BBT.

Opslag van gevaarlijke stoffen in emballage

Binnen de inrichting worden gevaarlijke (afval)stoffen in emballage opgeslagen op verschillende locaties. De hoeveelheid per opslaglocatie is minder dan 10.000 kg. De opslagen vallen dan ook niet onder het regime van het BEVI.

Ter bescherming van het milieu dienen de opslagen te voldoen aan PGS 15. Unimills is een grote organisatie en goed bekend met de voorwaarden uit deze richtlijn. Wij zijn dan ook van mening dat wij de gehele richtlijn (voor zover van toepassing op minder dan 10.000 kg) kunnen opnemen en daarbij geen onderscheid hoeven te maken tussen de verschillende methoden van opslag (kast, kluis, gebouw enzovoorts).

De huidige opslagen voldoen aan de eisen van de voorloper van de PGS 15-richtlijn, namelijk de CPR 15-1-richtlijn. In de aanvraag is aangegeven dat nieuwe opslagen zullen voldoen aan de eisen van PGS. Wij zijn het met de aanvraagster eens dat de bestaande opslagen op dit moment niet kunnen voldoen aan de PGS. Milieuhygiënisch bestaat daar ook geen grote noodzaak toe. Wij zijn echter wel van mening dat aan de inrichting de eisen voor het hoogste beschermingsniveau dienen te worden opgelegd. De bestaande opslagen dienen dan ook binnen één jaar te voldoen aan de eisen van PGS.

De opslag van gevaarlijke (afval)stoffen vindt hiermee conform BBT plaats.

Opslag van diesel in een kleine bovengrondse tank

Binnen de inrichting wordt een kleine hoeveelheid diesel opgeslagen in een bovengrondse tank. Deze tank dient te voldoen aan PGS 30 en wordt dan conform BBT bedreven.

Opslag van oliën, vetten en biodiesel in tanks

De oliën, vetten (tussenproducten hiervan) en biodiesel zijn alle stoffen die niet ontvlambaar zijn. Het vlammpunt van deze stoffen ligt namelijk boven 100° C en worden zodoende aangemerkt als K4-stoffen.

Voor de opslag van deze stoffen in grote bovengrondse tanks zijn geen algemeen aanvaardbare richtlijnen beschikbaar. De richtlijn PGS 29 is weliswaar bedoeld voor dergelijke grote opslagen, maar dan wel voor ontvlambare stoffen. De voorschriften en bepalingen in de richtlijn zijn dan ook afgestemd op het feit dat de stoffen ontvlambaar zijn.

In de aanvraag is aangegeven dat tanks op een aantal punten voldoen aan PGS 29, maar zeker niet op alle punten. Ten aanzien van voorschriften in deze vergunning hebben wij de PGS 29 als basis genomen en de bepalingen die van toepassing zijn, vastgelegd in de vergunning. Ten aanzien van de bodembescherming zijn de NRB en de Richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslag tanks (Bobo) leidend en hebben wij bepaald dat de tanks dienen te zijn geplaatst in een tankput van voldoende inhoud.

Hiermee voldoet de opslag van olie, vetten en biodiesel aan BBT.

13. Toekomstige ontwikkelingen

In hoofdstuk 1.8 van de aanvraag is een aantal toekomstige ontwikkelingen beschreven. Gebleken is dat de uitbreiding van tankenpark B voldoende concreet is. Deze uitbreiding is ook op de bij de aanvraag gevoegde tekening weergegeven. Deze toekomstige ontwikkeling is dan ook meegenomen in deze vergunning.

De andere genoemde ontwikkelingen zijn minder concreet en zijn niet aangevraagd en dus ook niet vergund. De genoemde ontwikkelingen zijn niet van dien aard dat deze van invloed zijn op verlening van onderhavige vergunning.

14. Meten en registreren

De inrichting veroorzaakt verschillende emissies. Hiertoe zijn maximale normen opgenomen in de voorschriften. Conform artikel 8.12, vierde lid, van de Wm dienen er tevens voorschriften met betrekking tot het meten en registreren van de milieubelasting aan de vergunning te worden verbonden.

Voor een aantal luchtmissies hebben wij specifieke meetverplichtingen opgelegd om de emissies te bepalen en om te beoordelen of er wordt voldaan aan de normstelling. De emissies voor NO_x en CO₂ worden op grond van berekeningen vastgelegd en dienen reeds op grond van het Besluit milieujaarverslaglegging en de emissiehandelbepalingen te worden overgelegd. Voor geuremissies hebben wij enkele meetverplichtingen opgenomen, met name om de werkelijke effecten van maatregelen in beeld te brengen.

15. Verspreiding verontreinigingen

Verspreiding van verontreinigingen op lange afstand betreft met name CO₂ en NO_x. Deze aspecten worden gereguleerd door middel van de emissierechten.

16. Bijzondere bedrijfsomstandigheden

In de aanvraag zijn geen bijzondere omstandigheden aangegeven die aanleiding geven tot andere (grotere) milieugevolgen. De eisen in de vergunning gelden dan ook onder alle bedrijfsomstandigheden.

17. Ongevallen

Om de gevolgen van ongevallen te voorkomen zijn verschillende regelingen en voorschriften van toepassing. Naast het BRZO (direct werkend) zijn er technische voorschriften voor de opslag van chemicaliën en organisatie ten aanzien van ongevalbestrijding aan de vergunning verbonden. Hiermee wordt voldoende invulling gegeven aan dit aspect.

18. Bedrijfsbeëindiging

Zodra de inrichting, of een deel van de inrichting wordt beëindigd, dient op de betreffende locatie bodemonderzoek te worden uitgevoerd zoals beschreven in hoofdstuk 7. Daarnaast zijn wij van mening dat installaties die niet meer worden gebruikt dienen te worden gesloopt. Dit is in de voorschriften vastgelegd.

19. Milieuzorg

Uit de aanvraag blijkt dat aanvrager beschikt over een systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, alsmede het milieubeleid dat zij met betrekking tot de inrichting voert. In de aanvraag wordt het systeem benoemd maar niet verder inhoudelijk beschreven. De voorschriften houden dan ook geen rekening met dit systeem, behoudens dat in hoofdstuk 2 van de voorschriften een systeem is vastgelegd.

Samenvatting en behandeling van ontvangen zienswijzen

Naar aanleiding van het ontwerpbesluit zijn schriftelijke zienswijzen naar voren gebracht door MOB/ [REDACTED], mede namens Stichting Natuur & Milieu. De zienswijzen zijn als volgt samengevat:

1. eerder ingediende zienswijzen zijn ten onrechte niet overwogen;
2. er wordt nergens blijk van gegeven dat het StAB-advies bij het opstellen van de beschikking is betrokken;
3. de MER-beoordeling van 2006 is niet passend, met name met betrekking tot de fosfaatlozing;
4. het milieuzorgsysteem voldoet niet aan de eisen die gesteld zijn in paragraaf 4.1.1 van de BREF voedingsmiddelen, dranken en zuivel;
5. het toetsingskader voor stof is onjuist en de vergunde stofemissie is te ruim en strijdig met artikel 8.11 van de Wm;
6. gezien de overschrijding van de NO_x- en stofemissienormen dienen emissienormen voorgeschreven te worden die verder gaan dan BBT dan wel aan de scherpste waarde van de BBT-range voldoen;
7. het concept 'niet in betekende mate bijdragen' is strijdig met artikel 10 van de IPPC-richtlijn;
8. de hexaanemissie dient te voldoen aan BBT in casu 50 mg/Nm³;
9. het voorgeschreven onderzoek naar beperking van de hexaanemissie dient te leiden tot een appelabel besluit;
10. een BBT-maatregel in casu de hexaanemissie van 50 mg/Nm³ kan niet ter zijde worden geschoven op grond van een KE-berekening als deze maatregel in de BREF of NeR als kosteneffectief is beoordeeld voor de sector;
11. een opleveringsmeting is vereist binnen een halfjaar na het van kracht worden van de vergunning; de termijn opgenomen in voorschrift 5.2.4 is te laat;
12. op grond van artikel 8.12, lid 4, van de Wm dient de meetfrequentie nu al in de voorschriften te zijn opgenomen;
13. er zijn geen emissierelevante parameters (ERP's) benoemd;
14. de frequentie van metingen kan gezien de laatste regel van voorschrift 5.2.4 'onderhands' worden aangepast;
15. het onderhouds- en inspectieprogramma is te vaag;
16. de voorschriften onder paragraaf 2.5 zijn strijdig met het systeem van melding conform de Wm.

De overige zienswijzen hebben betrekking op de door de Minister van Verkeer en Waterstaat te verlenen Wvo-vergunning en worden zodoende in de Wvo-vergunningprocedure door Rijkswaterstaat behandeld.

Reactie op de zienswijzen

Naar aanleiding van de door MOE [REDACTED] naar voren gebrachte zienswijzen merken wij het volgende op.

Ad 1 en ad 2

Daar waar deze relevant zijn, hebben wij de eerder ingebrachte zienswijzen op de in 2008 vernietigde Wm-vergunning en het door de StAB uitgebrachte advies betrokken bij de besluitvorming.

Ad 3

Zoals ook op pagina 3 van onze overwegingen al is vermeld, hebben wij op basis van aanvullingen op de aanmeldingsnotitie (waaronder de hogere fosfaatlozing op rijkswater), op 4 maart 2009 (opnieuw) beschikt dat voor de voorgenomen activiteiten geen MER opgesteld hoeft te worden.

Ad 4

Unimills, inclusief de onder de Wm-vergunning van Unimills opererende bedrijven, zijn ISO 14001 gecertificeerd. In de aanvraag is dit onder andere in hoofdstuk 1 (Algemeen) en hoofdstuk 20 (Milieumanagement) als zodanig vastgelegd. ISO 14001 is een internationale norm voor milieuzorgsystemen met als doel het milieubeleid beter beheersbaar te maken. De norm stelt eisen aan de organisatie wat betreft de naleving van wet- en regelgeving en het milieubeleid. Dat laatste moet gericht zijn op continue verbetering van de milieuprestaties. De ISO-norm geeft duidelijk aan welke stappen nodig zijn voor het ontwikkelen en uitvoeren van een milieubeleid. De concrete invulling wordt overgelaten aan de organisatie. De organisatie krijgt de ruimte om haar milieubeleid aan te passen aan de eigen prioriteiten. Certificering heeft verschillende voordelen:

- een ISO 14001-certificaat is een tastbaar bewijs dat een gecertificeerd bedrijf het milieu serieus neemt;
- certificering motiveert medewerkers om aandacht te blijven besteden aan het milieubeleid;
- de periodieke controles van de interne auditors houden het milieuzorgsysteem scherp zodat het optimaal blijft functioneren;
- externe beoordeling door de certificerende instelling van het milieuzorgsysteem, door onder andere controle van het meet- en registratiesysteem, borgt de kwaliteit van de gebruikte cijfers.

De voordelen leiden ertoe dat het milieuzorgsysteem daadwerkelijk in staat is om de doel- en taakstellingen te realiseren. Eén keer per jaar evalueert het management van het gecertificeerde bedrijf het milieuzorgsysteem. Het management bekijkt dan onder andere of aanscherping van de doelstellingen mogelijk is. Zijn er voldoende mogelijkheden voor verbetering, dan kunnen milieudoelstellingen worden bijgesteld. In de BREF voedingsmiddelen, dranken en zuivel (augustus 2006) wordt onder andere in de paragrafen 4.1.1 en 5.1.1 opgemerkt dat ISO 14001 verder gaat dan de BREF wat betreft milieuzorg.

Zodoende zijn wij van mening dat Unimills voldoet aan de eisen die zijn opgenomen in paragraaf 4.1.1 van de BREF voedingsmiddelen, dranken en zuivel.

Ad 5

Gesteld wordt dat wij er ten onrechte van uitgaan dat de grensmassastroom (gms) voor stof per bron zou tellen. Deze stelling is niet juist. In voorschrift 5.1.3 is onder andere aangegeven dat de gms ook bepaald moet worden voor een drietal logistieke eenheden. De gms is namelijk gedefinieerd als 'de vracht van de som van de emissiepunten (E5, E6, E7), (E14, E15, E17) en (E21, E22, E23)'. Het van toepassing verklaren van de sommatieregel voor alle bronnen binnen de inrichting heeft milieuhygiënisch gezien geen meerwaarde omdat het relatief kleine stofbronnen betreft en er door Unimills onredelijk grote investeringen zouden moeten worden gepleegd om aan het voorschrift te kunnen voldoen. Verder wordt door MOB gesteld dat voorschrift 5.1.3 onduidelijk is omdat nu al per emissiepunt uitgerekend kan worden wat de stofemissie zal zijn door het debiet te vermenigvuldigen met 5 mg/Nm^3 . Omdat in de aanvraag voor een aantal (kleine) stofbronnen niet alle gegevens voorhanden waren om per emissiepunt (of logistieke eenheid) een specifieke concentratie-eis op te leggen, is voor het bepalen van de concentratie-eis conform de systematiek van de NeR de gms als uitgangspunt gehanteerd. Daarnaast is in voorschrift 5.2.4 voorgeschreven dat voor alle emissiepunten, dus ook de kleine bronnen, metingen (waaronder het meten van debieten) moeten worden uitgevoerd. Tot slot stelt MOB dat geen enkele BREF aangeeft dat bij een gms van minder dan $0,2 \text{ kg/uur}$ per bron een norm van 50 mg/Nm^3 als BBT kan worden aangemerkt. Ook is er geen enkele BREF die een vrijstelling geeft bij een stofemissie van minder dan 100 kg/jaar , zoals is voorschrift 5.1.2 is opgenomen. Omdat het bedrijf niet om deze 'vrijstelling' heeft gevraagd en het niet in het belang van het milieu is, zou sprake zijn van strijdigheid met artikel 8.11 van de Wm.

Wij zijn het met vorenstaande stelling niet eens omdat in artikel 8.12, tweede lid, van de Wm namelijk is bepaald dat emissiegrenswaarden dienen te worden gesteld voor stoffen 'die in aanmerkelijke hoeveelheden vrijkomen'. Aan dat laatste is invulling gegeven in de NeR waarin voor stofemissies een verschil wordt gemaakt tussen emissies van minder dan 100 gram/uur (geen norm), minder dan 200 gram/uur (norm 50 mg/Nm^3) en grotere emissies (norm 5 mg/Nm^3). Deze invulling komt overeen met datgene wat hierover in de IPPC is opgenomen. In artikel 9, derde lid, van de IPPC-richtlijn is namelijk bepaald dat de vergunning emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen moet bevatten die in 'significant hoeveelheden' uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen. Over het algemeen zullen de in de BREF's opgenomen grenswaarden dan ook uitsluitend betrekking hebben op die laatstgenoemde emissies.

Ad 6 en ad 7

Daar er voor NO_x geen immissie-eisen gelden, gaan wij ervan uit dat daar waar in de zienswijze NO_x wordt genoemd, hier NO_2 wordt bedoeld. Omdat na publicatie van de ontwerpbeschikking de regelgeving en de beschikbare luchtkwaliteitsgegevens zijn herzien, memoreren wij allereerst de belangrijkste wijzigingen die consequenties kunnen hebben voor de besluitvorming op dit punt.

De volgende wijzigingen zijn met name van belang:

- inmiddels is het Besluit Derogatie (luchtkwaliteitseisen) van kracht; er is met dit besluit uitstel verleend voor het tijdstip waarop aan de grenswaarden moet zijn voldaan, te weten het jaar 2011 voor fijn stof en 2015 voor NO_2 ;

- de grens waarbij een inrichting in een 'niet in een betekenende mate bijdraagt' aan de luchtkwaliteit is verruimd;

- er is meer en nauwkeuriger informatie beschikbaar gesteld omtrent de lokale luchtkwaliteit.

Op basis van de voorgenoemde wijzigingen zijn de gevolgen van de inrichting op de luchtkwaliteit opnieuw door ons beoordeeld. Wat betreft eventuele overschrijdingen van luchtkwaliteitsnormen in de omgeving van Unimills was reeds eerder door de Milieudienst Zuid-Holland Zuid aangegeven dat zij grenswaardeoverschrijdingen verwachtte op enkele locaties in Dordrecht. Het betrof onder meer de Dokweg, de A16 en de Laan der Verenigde Naties. Uit de nu beschikbare informatie blijkt dat alleen nog nabij de tunnelmonden van de A16 overschrijdingen voor fijn stof en NO₂ worden verwacht. Hoewel deze overschrijdingen grotendeels zijn gelegen op plaatsen die niet vrij voor het publiek toegankelijk zijn, kan niet aannemelijk worden gemaakt dat ervan overschrijding van grenswaarden voor de luchtkwaliteit nabij Unimills geen sprake is. Bij een verdere toetsing aan de nieuwe regelgeving blijkt dat de inrichting ook als geheel niet 'in een betekenende mate bijdraagt' aan de concentraties voor fijn stof en NO₂. De hoogste bijdrage van het bedrijf aan de concentraties in de omgeving is in alle gevallen minder dan 3% van de jaargemiddelde grenswaarde (< 1,2 mg/Nm³). Ook met inachtneming van de luchtkwaliteitseisen bestaat er zodoende geen bezwaar de vergunning te verlenen. In de zienswijze van MOB wordt verder gesteld dat het begrip 'niet in betekenende mate bijdragen' strijdig is met artikel 10 van de IPPC. In dat artikel wordt het navolgende gesteld: *"Indien met het oog op een milieukwaliteitsnorm strengere voorwaarden moeten gelden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, moeten met name in de vergunning extra voorwaarden worden gesteld, onverminderd andere maatregelen die getroffen kunnen worden om aan de milieukwaliteitsnormen te voldoen"*. Het begrip 'niet in betekenende mate bijdragen' is onzes inziens niet strijdig met dit artikel, omdat het begrip door de wetgever juist is geïntroduceerd om het bevoegd gezag een handreiking te bieden. Op basis hiervan kan worden bepaald of een aangevraagde activiteit een zodanige bijdrage aan de luchtkwaliteit levert, dat daardoor een onacceptabele verslechtering van een milieukwaliteitsnorm is te verwachten. Door de wetgever wordt verondersteld dat bij een bijdrage die als 'niet in betekenende mate' kan worden aangemerkt, er geen relevante toename valt te verwachten van de concentraties in de lucht. Zodoende bestaat er ook wat betreft luchtkwaliteit geen bezwaar tegen het verlenen van een vergunning voor de aangevraagde activiteit en hoeven er geen strengere voorwaarden te gelden. Er bestaat zodoende ook geen grond om verdergaande maatregelen dan BBT voor te schrijven.

Ad 8, ad 9 en ad 10

Recente metingen hebben aangetoond dat Unimills wel kan voldoen aan de voor hexaan gestelde emissie-eis van 50 mg/Nm³. Deze eenmalige meting is voor ons echter geen reden geweest om de in voorschrift 5.1.1 opgenomen onderzoeksverplichting naar verdere reductie te schrappen. De redactie van het voorschrift hebben wij naar aanleiding van de door MOB ingebrachte zienswijzen wel aangepast.

Ad 11

In voorschrift 5.2.4 is de termijn waarop de eerste meting van de uitworp van stoffen waaraan emissiegrenswaarden zijn gesteld aangepast aan datgene wat hierover is gesteld in paragraaf 3.7.4 van de NeR.

Ad 12

De meetfrequentie is in voorschrift 5.2.4 nader gespecificeerd.

Ad 13

ERP's hebben wij niet als zodanig in de vergunning benoemd. Wel zijn gedragsvoorschriften aan de vergunning verbonden om te waarborgen dat onder andere installaties en apparatuur tijdig wordt vervangen in geval deze niet meer naar behoren functioneren (voorschrift 2.4.4). Daarnaast is voorgeschreven dat een onderhouds- en inspectieprogramma moet zijn opgesteld dat actueel moet worden gehouden (voorschrift 2.4.5). Zie verder onze opmerkingen onder Ad 15.

Ad 14

De laatste regel van voorschrift 5.2.4 hebben wij gewijzigd in een toelichtende regel waarin is opgenomen dat een eventuele aanpassing van frequentie of meetmethode alleen kan plaatsvinden op verzoek van vergunninghoudster.

Ad 15

Zoals wij onder ad 4 al hebben verwoord, beschikt Unimills over een milieuzorgsysteem dat gecertificeerd is conform ISO 14001. Eén van de belangrijkste eisen waaraan een dergelijk milieuzorgsysteem moet voldoen, is dat het de organisatie in staat stelt binnen de wet- en regelgeving te kunnen opereren. Om hieraan te kunnen voldoen beschikt Unimills nu al over een zodanig onderhouds- en inspectieprogramma dat daarmee de naleving van de aan de Wm-vergunning verbonden voorschriften voldoende wordt geborgd. Wij hebben dan ook gemeend in voorschrift 2.4.5 geen nadere voorschriften aan het onderhouds- en inspectieprogramma te verbinden wat betreft organisatie, frequentie en registratie. Wel hebben wij de redactie van het voorschrift aangepast aan het feit dat het bedrijf nu reeds beschikt over een dergelijk programma. Omdat in de ontwerpbeslissing geen regels waren opgenomen over de wijze waarop emissiemetingen moeten worden uitgevoerd, hebben wij dit alsnog middels voorschrift 5.2.5 toegevoegd.

Ad 16

Zoals ook uit de zienswijze blijkt, kan voorschrift 2.5.1 in de praktijk tot discussie leiden. Ook kan getwijfeld worden aan het feit of het betreffende voorschrift wel tot de door het bedrijf gewenste flexibiliteit binnen de Wm-vergunning leidt. Om deze redenen, maar ook omdat artikel 8.19 van de Wm een volwaardig juridisch kader vormt om wijzigingen te melden, hebben wij besloten voorschrift 2.5.1 te schrappen. Voorschrift 2.5.2 is een nadere uitwerking van datgene wat gesteld is in artikel 8.13, eerste lid, onder g, van de Wm. In betreffend voorschrift hebben wij namelijk opgenomen dat veranderingen als bedoeld in artikel 8.1, derde lid, namelijk eens per jaar schriftelijk moeten worden doorgegeven. Daarbij hebben wij aansluiting gezocht bij het jaarlijks op te stellen milieujaarverslag. Door het schrappen van voorschrift 2.5.1 is bedoeld voorschrift nu als voorschrift 2.1.5 aan deze vergunning verbonden.

Conclusie

Gelet op vorenstaande overwegingen ten aanzien van de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, bestaat er voor ons geen aanleiding de gevraagde vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te weigeren. De mogelijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen worden voorkomen dan wel tot een acceptabel niveau worden beperkt door de aan deze vergunning verbonden voorschriften.

Besluit

Gelet op het voorgaande en de ter zake geldende wettelijke bepalingen van onder meer de artikelen 8.1 en 8.4 van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht, hebben wij besloten:

- de door Unimills B.V. aangevraagde vergunning te verlenen;
- de overgelegde stukken geheel onderdeel te laten uitmaken van deze vergunning, behoudens in die gevallen waarbij de aan de vergunning verbonden voorschriften anders bepalen en met uitzondering van de drie losse tekeningen opgenomen in hoofdstuk 1, geheel hoofdstuk 12 en hoofdstuk 14, bijlage A en bijlage D1;
- de hierna opgenomen voorschriften te verbinden aan dit besluit;
- dat met toepassing van artikel 8.16, onder c, van de Wet milieubeheer, de voorschriften 6.3.1 en 6.4.1 van kracht blijven gedurende drie jaar nadat deze vergunning haar geldigheid heeft verloren.

Beroep

Tegen het besluit kunnen belanghebbenden op grond van artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht gedurende zes weken met ingang van de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Geen beroep kan worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijze naar voren heeft gebracht tegen de ontwerp-beschikking. Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

In werking treden besluit

Dit besluit treedt in werking na afloop van de beroepstermijn. Indien gedurende de beroepstermijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend, treedt het besluit niet in werking voordat op het verzoek is beslist.

Wij verzoeken u een kopie van het beroepschrift en het verzoek om een voorlopige voorziening te zenden aan Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Postbus 90602, 2509 LP Den Haag.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,

drs. W.M. Smit
hoofd afdeling Vergunningen

Deze brief is digitaal vastgesteld, hierdoor staat er geen fysieke handtekening in de brief.

Afschrift aan:

- Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam
- Unimills B.V., Postbus 18, 3330 AA Zwijndrecht
- Burgemeester en Wethouders van Zwijndrecht (2x)
- Milieudienst Zuid-Holland Zuid, Postbus 550, 3300 AN Dordrecht
- Burgemeester en Wethouders van Binnenmaas
- VROM-Inspectie Regio Zuid-West, Postbus 29036, 3001 GA Rotterdam
- Brandweer Zuid-Holland Zuid, Postbus 350, 3300 AJ Dordrecht
- Brandweer Zwijndrecht, Postbus 107, 3330 AC Zwijndrecht
- RIZA, Postbus 17, 8200 AA Lelystad
- Arbeidsinspectie Rotterdam, Postbus 9580, 3007 AN Rotterdam
- MOB, Waldeck Pyrmontsingel 18, 6521 BC Nijmegen
- Stichting Natuur & Milieu, Postbus 1578, 3500 BN Utrecht

INHOUDSOPGAVE

1.0	BEGRIPPEN EN AFKORTINGEN	44
2.0	ALGEMEEN	47
2.1	ALGEMEEN	47
2.2	MILIEUZORG	48
2.3	TERREIN EN WEGEN	48
2.4	GEDRAGSVOORSCHRIFTEN	49
2.5	NAZORG	50
2.6	ENERGIE	50
3.0	PROCESINSTALLATIES	50
3.1	ALGEMENE PROCESBEWAKING	50
3.2	LEIDINGEN	51
3.3	AFSLUITERS EN VEILIGHEIDSSYSTEMEN	51
3.4	LAAD- EN LOSPLAATSEN	52
3.5	RIOOLSYSTEMEN	52
3.6	AMMONIAKKOELINSTALLATIES	53
4.0	GELUID	53
4.1	ALGEMEEN	53
5.0	LUCHT	54
5.1	ALGEMEEN	54
5.2	METINGEN EN REGISTRATIE	55
5.3	AFSCHEIDERS	56
5.4	GEUR	56
6.0	BODEM	58
6.1	ALGEMEEN	58
6.2	BODEMBESCHERMENDE VOORZIENINGEN	58
6.3	EINDSITUATIE BODEMONDERZOEK	59
6.4	BODEMVERONTREINIGING	59
7.0	AFVAL	60

7.1	ALGEMEEN.....	60
7.2	GEVAARLIJK AFVAL.....	60
8.0	VEILIGHEID.....	60
8.1	ALGEMEEN.....	60
8.2	BRANDBESTRIJDING EN BESTRIJDING EMISSIES GEVAARLIJKE STOFFEN.....	62
8.3	CALAMITEITEN(PLAN).....	64
8.4	VOORKOMEN VAN BRAND OF HET VRIJKOMEN VAN EMISSIE VAN GEVAARLIJKE STOFFEN.....	64
9.0	OPSLAG VAN (GEVAARLIJKE) STOFFEN.....	64
9.1	OPSLAG VAN VERPAKTE GEVAARLIJKE (AFVAL)STOFFEN.....	64
9.2	OPSLAG VAN DIESELOLIE IN EEN BOVENGRONDSE TANK.....	65
9.3	GASFLESSEN.....	65
9.4	OPSLAG VAN OLIËN, VETTEN EN BIODIESEL IN TANKS MET BODEMPLAAT.....	65
9.5	OPSLAG VAN METHANOL EN METHYLAAT IN NIEUWE TANKS.....	66
9.6	OPSLAG VAN ZOUTZUUR EN NATRONLOOG IN NIEUWE TANKS MET BODEMPLAAT.....	67
9.7	Opslag van zoutzuur en zwavelzuur in bestaande tanks met bodemplaat.....	63
9.8	OPSLAG VAN CITROENZUUR, FOSFORZUUR, AZIJNZUURANHYDRIDE, EN AZIJNZUUR IN BESTAANDE TANKS, VRIJ VAN DE GROND.....	68
9.9	OPSLAG VAN WATERSTOF IN EEN BOVENGRONDSE TANK.....	68
10.0	MILIEULOGBOEK.....	68

1.0 BEGRIPPEN EN AFKORTINGEN

BBT (Beste Beschikbare Technieken)

Voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar zijn in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

Basisdocument Brandbeveiliging

Basis voor een inspectie is het goedgekeurde Programma van Eisen (PvE) (vaak door de erkende PvE-opsteller gemaakt) en de onderliggende norm. De inspectie-instelling die de inspecties moet verzorgen, moet planmatig te werk gaan, duidelijk vastleggen wat hij zal inspecteren en welke punten tot afkeuring kunnen leiden. De planmatige vastlegging van inspectiewerkzaamheden kan de inspectie-instellingen doen in de vorm van een inspectieplan. Inspectie-instellingen noemen het inspectieplan ook wel Basisdocument Brandbeveiliging (BdB). Dit inspectieplan is gebaseerd op het door de eisende partij(en) goedgekeurde PvE voor de installatie. Omdat het PvE ten grondslag ligt aan het inspectieplan zal het inspectieplan veel overeenkomsten hebben met het PvE, maar heeft het een andere functie.

Bevoegd gezag

Bestuursorgaan dat bevoegd is tot het geven van een beschikking of het nemen van een ander besluit. Op de datum van deze beschikking zijn dat het college van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland voor de Wet milieubeheer en Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, voor de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

CUR/PBV

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

CUR/PBV-Aanbeveling 44

Beoordelingsrichtlijn voor vloeistofdichte voorzieningen.

Fail safe

Het fail safe uitvoeren van installatieonderdelen houdt in dat wanneer het aansturingssysteem wegvalt (perslucht en/of elektriciteit) de kleppen en afsluiters terugvallen in hun veilige stand. Deze veilige stand houdt in dat de installatie zonder of met minimaal gevaar voor de externe veiligheid en een minimale belasting van het milieu uit bedrijf kan worden genomen.

Gevaarlijke stoffen

Stoffen die op basis van de classificatie conform de Europese overeenkomst ADR (Accord Européen relatif au transport international des marchandises Dangereuses par Route) als zodanig worden aangemerkt.

Good housekeeping

Het met betrekking tot de activiteiten binnen een inrichting door de vergunninghoudster zelf te nemen verantwoordelijkheid en initiatief om de belasting van en schade aan het milieu door die activiteiten maximaal te beperken of te voorkomen.

Groepsrisico

Cumulatieve kansen per jaar dat ten minste 10, 100 of 1.000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof, gevaarlijke afvalstof of bestrijdingsmiddel betrokken is.

Hergebruik

Het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof of het nuttig toepassen daarvan.

Masterplan Brandbeveiliging

In het model IBB wordt gebruikgemaakt van een Master Plan Brandbeveiliging (MPB). Hierin staat voor een specifiek bouwwerk vermeld welk integraal pakket bouwkundige, installatie-technische en organisatorische maatregelen de opdrachtgever en eventuele eisende partijen (laten) nemen ter afdekking van de brandrisico's. Met name de onderlinge samenhang van de maatregelen speelt hierin een wezenlijke rol. In het MPB wordt vastgelegd welke brandbeveiligingsinstallaties moeten worden aangebracht/aanwezig zijn. Voor deze installaties moeten individuele uitgangspunten in een document worden vastgelegd conform de voor de installatie geldende certificatieregeling. Het MPB neemt niet de plaats in van dergelijke documenten. In overleg met de certificerende instantie kunnen uitgangspunten worden vastgelegd die als basis genomen kunnen worden voor het traject van certificering (verkrijgen van JA-conclusierapport). Aangezien de live test van de installaties alleen de functionaliteit van de installaties aantoont, dienen gezamenlijk met de partijen nog verdere afspraken worden gemaakt om tot borging van de technische integriteit van de installatie te komen.

NEN

Een door het Nederlands Normalisatie-Instituut (NNI) uitgegeven norm.

NEN 1010

Veiligheidsvoorschriften voor laagspanningsinstallaties.

NeR

Nederlandse emissierichtlijn Lucht (april 2003).

NRB

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen (juli 2001).

PBV-Verklaring vloeistofdichte voorziening

Verklaring op basis van het KIWA/PBV-document 99-02 Model Verklaring vloeistofdichte voorziening.

PGS 15

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen.

PGS 30

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties.

Plaatsgebonden risico

Risico op een plaats buiten een inrichting, uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof, gevaarlijke afvalstof of bestrijdingsmiddel betrokken is.

Programma van Eisen

Voor een brandmeldinstallatie, sprinklerinstallatie, schuimblusinstallatie en Rook- en Warmte-Afvoerinstallatie (RWA) moeten door of namens de eisende partij(en) de uitgangspunten worden vastgelegd. De uitgangspunten worden vastgelegd in een Programma van Eisen (PvE). Dit PvE mag worden uitgebreid met aanvullende toetsingscriteria of specifieke uitgangspunten mits de opbouw (een drietal blokken: gegevens, eisen en goedkeuring) en de volgorde van de huidige eisen niet wordt gewijzigd. De aanvullingen moeten in een bijlage worden toegelicht. Het PvE moet altijd ondertekend zijn door of namens de eisende partij(en). Is het PvE niet aanwezig of ondertekend dan kan de brandmeldinstallatie niet worden gecertificeerd. De beschikbaarheid van een ondertekend PvE is dus een belangrijke randvoorwaarde voor certificering. Het PvE is het enige document dat daarvoor gebruikt mag worden.

Stookinstallatie

Toestel waarin aardgas en/of biogas, butaan, propaan of gasolie wordt verstoekt. Het gaat hierbij om cv-ketels of luchtverwarmers, zuigermotoren in een warmtekrachtinstallatie en een veelheid van toestellen voor het behandelen van producten in industrie en nijverheid.

Vloeistofdichte vloer of voorziening

Een vloer of voorziening geïnspecteerd en goedgekeurd overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 44.

Vloeistofkerende voorziening

Niet-vloeistofdichte voorziening die een fysieke barrière vormt tussen de activiteiten en de bodem en die slechts een beperkt bodembeschermend effect hebben als lekkages, morsingen en dergelijke niet onmiddellijk na constatering worden opgeruimd, dus voordat de stoffen de bodem indringen.

Voor zover een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, CPR, PGS of NPR, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen, werktuigen en installaties, wordt bedoeld de norm, CPR, PGS of de NPR die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties betreft - de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift of in de vorenvermelde begrippenlijst anders is bepaald.

2.0 ALGEMEEN

2.1 Algemeen

- 2.1.1 De inrichting mag alleen in werking zijn overeenkomstig de beschrijving in de aanvraag (inclusief de aanvullende informatie en bijlagen) en de hierna volgende voorschriften. Daar waar de beschrijving in de aanvraag en de voorschriften met elkaar in strijd zijn, zijn de voorschriften bepalend.
- 2.1.2 In de inrichting is tijdens de openstelling ten minste één persoon aanwezig die is geïnstrueerd over de naleving van de aan de inrichting opgelegde voorschriften. Een belangrijk onderdeel daarvan dient te zijn dat deze persoon geïnstrueerd is over het inschakelen van de piketdienst. De aanwijzing van de verantwoordelijke persoon is vastgelegd in het milieulogboek.
- 2.1.3 Meldingen overeenkomstig artikel 17.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer moeten zo spoedig mogelijk telefonisch worden doorgegeven aan de Milieutelefoon van de provincie Zuid-Holland, telefoonnummer 070 - 441 61 11.
- 2.1.4 De capaciteit van de afzonderlijke procesonderdelen van de inrichting bedraagt maximaal de hoeveelheid eindproducten zoals vastgelegd in de tabel op pagina 2 van de aanvulling van 5 maart 2007 van de aanvraag met uitzondering van de capaciteit van de biodieselfabriek. De capaciteit van de biodieselfabriek mag niet meer bedragen dan 200.000 ton per jaar.

Van veranderingen van de inrichting of van de werking daarvan, die in overeenstemming zijn met deze vergunning en de daaraan verbonden beperkingen en voorschriften, dient jaarlijks voor 1 april over het afgelopen kalenderjaar schriftelijk mededeling te worden gedaan aan de directie Omgevingsdiensten. Deze rapportage dient te worden geïntegreerd in het jaarlijkse milieuverlag.

2.2 Milieuzorg

2.2.1 De vergunninghoudster beheerst de milieubelasting veroorzaakt door de inrichting en streeft waar mogelijk naar vermindering van de milieubelasting. Daartoe heeft de vergunninghoudster een beheerssysteem ontwikkeld, waarin de volgende elementen zijn opgenomen:

- emissies naar de lucht (inclusief diffuse emissie);
- emissies naar het oppervlaktewater;
- emissie naar de bodem;
- afvalstoffen (inclusief bluswateropvang);
- energiegebruik;
- waterverbruik;
- veiligheid;
- geluid.

Per element zijn de volgende zaken uitgewerkt:

- identificatie van alle relevante milieuaspecten;
- bepaling actuele emissies of actueel verbruik van energie en grondstoffen;
- identificatie van de milieuaspecten die een belangrijk effect kunnen hebben op het milieu (significante milieueffecten).

Voor de significante aspecten:

- beheersmaatregelen;
- verbetermogelijkheden of studies en termijn van uitvoering.

2.2.2 De vergunninghoudster moet een procedure vaststellen, actueel houden en uitvoeren:

- voor het periodiek evalueren van naleving van wet- en regelgeving;
- voor het signaleren en het nemen van corrigerende en preventieve maatregelen bij vergunning-, wetgeving- en regelgevingoverschrijding;
- voor identificeren opleidingsbehoefte voor al het personeel waarvan het werk een belangrijk effect op het milieu kan hebben.

2.2.3 De vergunninghoudster ziet erop toe dat de inrichting in werking is overeenkomstig het beheerssysteem, dat de procedures met betrekking tot dit systeem actueel gehouden worden en dat het personeel werkt volgens deze procedures.

2.3 Terrein en wegen

2.3.1 Voorzieningen moeten zijn getroffen om te voorkomen dat onbevoegden toegang hebben tot het terrein van de inrichting.

- 2.3.2 De inrichting moet van een zodanig toegankelijk wegennet zijn voorzien dat elke installatie, tankput en elk gebouw via ten minste twee onafhankelijke toegangswegen bereikbaar is voor alle gebruikelijke voertuigen die in geval van nood toegang tot de inrichting moeten hebben. De toelaatbare belasting van deze wegen en van de eventueel daarin aanwezige duikers of bruggen moet voldoende zijn voor deze voertuigen.
- 2.3.3 Apparatuur, tanks, leidingen en leidingondersteuning die aan een weg zijn gelegen moeten, indien bij aanrijding een voor de omgeving gevaarlijke situatie kan ontstaan, zijn beschermd door deugdelijke vangrails of een gelijkwaardige constructie.
- 2.4 Gedragsvoorschriften**
- 2.4.1 Tijdens het bevoorraden van de inrichting, tijdens het aan- en afvoeren van producten en tijdens het afvoeren van afvalstoffen uit de inrichting, wordt de openbare weg vrijgehouden.
- 2.4.2 Nabij de ingang van de inrichting moet een te allen tijde duidelijk leesbaar opschrift zijn aangebracht, luidende: 'VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN'.
- 2.4.3 De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
- 2.4.4 De in de inrichting aanwezige installaties, toestellen, apparatuur, leidingen en opslagtanks dienen naar behoren te functioneren en, in geval van veroudering, corrosie of slijtage, tijdig te worden vervangen.
- 2.4.5 Om te kunnen aantonen dat aan voorgaand voorschrift wordt voldaan, beschikt de vergunninghoudster over een onderhouds- en inspectieprogramma. Dit programma moet actueel worden gehouden en dient op verzoek van de toezichthoudende ambtenaren te kunnen worden getoond. In het inspectieprogramma moet ten minste zijn opgenomen:
- aan welke installaties, toestellen, apparatuur, leidingen, riolering en opslagtanks keuringen en/of controles zullen worden uitgevoerd;
 - op welke wijze (methode) de keuringen en/of controles zullen worden uitgevoerd;
 - aan welke installaties, toestellen, apparatuur, leidingen en opslagtanks (periodieke) onderhoudstaken zullen worden uitgevoerd.
- Het onderhouds- en inspectieprogramma moet dienovereenkomstig worden uitgevoerd.
- 2.4.6 De in de inrichting aangebrachte of gebezigde verlichting en de te verrichten werkzaamheden zijn zodanig afgeschermd, dat buiten de inrichting geen hinderlijke lichtstraling en/of lichtflitsen worden veroorzaakt.

2.5 Nazorg

2.5.1 Uiterlijk drie maanden voordat de activiteiten van de inrichting worden beëindigd, wordt hiervan door of namens vergunninghoudster schriftelijk melding gedaan aan het bevoegd gezag. Bij deze melding worden de volgende gegevens overgelegd:

- de wijze waarop de in de inrichting aanwezige grond, hulp- en afvalstoffen en overige milieuschadelijke stoffen en installaties zullen worden verwijderd;
- de toekomstige bestemming en het gebruik van het terrein van de inrichting.

Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen ten aanzien van het buiten werking stellen van de inrichting.

2.6 Energie

2.6.1 Vergunninghoudster verbetert haar energie-efficiency door het energie-efficiencyplan van 15 maart 2005 uit te voeren. Vergunninghoudster motiveert afwijkingen in de jaarlijkse voortgangsrapportage aan het Wm bevoegd gezag.

3.0 PROCESINSTALLATIES

3.1 Algemene procesbewaking

3.1.1 In de controlekamer moet een duidelijke instructie voor het bedienend personeel aanwezig zijn, waarin voor de volgende gevallen de te volgen handelwijze is aangegeven:

- a. het opstarten van de installatie;
- b. het in bedrijf zijn van de installatie;
- c. het stoppen van de installatie;
- d. storingen en/of noodsituaties in de betreffende installatie of in een andere installatie, die een effect kunnen hebben op de betreffende installatie;
- e. het gebruik van de geautomatiseerde procesbesturing.

Het bedienend personeel moet volgens deze instructie werken.

3.1.2 Binnen de inrichting moet een beheerssysteem voor het bevoegd gezag toegankelijk zijn, waarin de betreffende instrumentele beveiligingen vermeld zijn en waarin per beveiliging de wijze en frequentie van testen is aangegeven. Bovendien moeten de resultaten van de testen hierin zijn geregistreerd.

3.1.3 De zogenaamde kritische alarmeringen (alarmeringen die direct verband hebben met het optreden van bijzondere situaties wat betreft veiligheid en emissies) moeten visueel en akoestisch worden aangegeven en moeten gehandhaafd blijven totdat ze door ter zake kundig personeel worden geaccepteerd.

3.1.4 Bij storingen in het procesbesturingssysteem moeten te allen tijde de voor het veiligstellen noodzakelijke beveiligingen operationeel blijven.

3.2 Leidingen

3.2.1 Er moet een methode zijn waaruit snel is af te leiden wat de aard is van de stof die in een pijpleiding zit en wat de stromingsrichting is. Alle laad-, los- en monsterpunten moeten zijn voorzien van een identificatie.

3.2.2 Ondergrondse metalen pijpleidingen met toebehoren, waardoor bodemverontreinigende stoffen worden vervoerd, moeten uitwendig tegen corrosie zijn beschermd door middel van een kathodische bescherming volgens de Nederlandse praktijkrichtlijnen NPR 6912 (Delft, NNI, 1997); kathodische bescherming van on shore-buisleidingen en constructies van metaal, met als aanvullende bepaling dat in plaats van de hierin genoemde grenswaarde van de metaal elektrolytpotentiaal steeds de polarisatiepotentiaal moet worden gehanteerd als door bodemonderzoek, uitgevoerd door een door het bevoegd gezag aangewezen of aanvaarde instantie, is vastgesteld dat:

- de specifieke elektrische bodemweerstand kleiner is dan 50 ohm.meter (in waterwingebieden 100 ohm.meter);
- de zuurgraad (pH) kleiner is dan 6;
- de beïnvloeding door eventuele zwerfstromen groter is dan met de toegestane interferentiecriteriën overeenkomt;
- verbindingen voorkomen tussen ongelijksoortige metalen, die galvanische corrosie kunnen veroorzaken;
- het milieu anaeroob is,

tenzij er andere, door het bevoegd gezag erkende, technische redenen/bezwaren bestaan. De kathodische bescherming moet door een door het bevoegd gezag aangewezen of aanvaarde instantie op ontwerp, uitvoering en goede werking zijn gecontroleerd en zijn goedgekeurd. Een kopie van het keuringsrapport moet aan het bevoegd gezag worden toegezonden.

3.2.3 De kathodische bescherming van ondergrondse pijpleidingen moet ten minste eenmaal per jaar door een door het bevoegd gezag aangewezen of aanvaarde instantie op haar staat van onderhoud en haar goede werking worden gecontroleerd. Een kopie van het rapport van onderzoek moet binnen de inrichting ter inzage liggen voor het bevoegd gezag.

3.3 Afsluiters en veiligheidssystemen

3.3.1 Aan afsluiters die in een fail safe-stand moeten geraken, moet ter plaatse duidelijk zichtbaar zijn of zij zijn geopend of gesloten.

3.3.2 Alle afsluiters en regelkleppen die nodig zijn bij noodsituaties moeten zowel ter plaatse als vanaf minimaal één andere plaats bediend kunnen worden.

3.3.3 Alle snelafsluiters moeten via elektrische of pneumatische wijze bedienbaar zijn en fail safe zijn uitgevoerd.

3.3.4 Tijdens voorgenomen onderhouds-/inspectiestops moeten veiligheidssystemen volledig worden beproefd voordat de systemen weer in werking worden gesteld.

3.3.5 Lekkende of defect geraakte veerbelaste veiligheidskleppen moeten terstond, echter zonder dat de veiligheid van de te beveiligen apparatuur in gevaar komt en zonder dat giftige en/of stankverwekkende stoffen in de atmosfeer komen, worden vervangen.

3.4 Laad- en losplaatsen

3.4.1 Laad- en overslagactiviteiten mogen alleen plaatsvinden op daartoe speciaal ingerichte laad- en losplaatsen.

3.4.2 Bij het laden of lossen van tankauto's of ketelwagens waarbij elektrostatische oplading mogelijk is, moet het reservoir van de tankauto of ketelwagen zijn geaard om de statische elektriciteit effectief af te voeren.

3.4.3 Elk aansluitpunt voor laad- en losarmen of laad- en losslangen, moet zijn voorzien van een duidelijk zichtbaar en leesbaar opschrift of een aanduiding, waaruit kan worden afgeleid voor welk product het aansluitpunt wordt gebruikt. Voor multipurposeleidingen mag van dit voorschrift worden afgeweken, mits gebruik wordt gemaakt van een procedure, waarmee calamiteiten ten gevolge van productverwisseling voorkomen worden.

3.4.4 In de directe omgeving van laad- en losplaats(en) moeten voorzieningen aanwezig zijn om het laden of lossen zo snel mogelijk te kunnen stoppen (bijvoorbeeld een noodstop-schakelaar). Voor laad- en losplaatsen waar giftige, brandbare of stankverwekkende gassen of vloeistoffen worden verladen, moeten ten minste twee noodstop-schakelaars aanwezig zijn. Op elke steiger moeten voorzieningen aanwezig zijn om de belading zo snel mogelijk te kunnen stoppen. Indien voor het toezicht tijdens laden en lossen van schepen tv-systemen worden gebruikt voor het toezicht moet er een noodstopprocedure zijn die zowel vanaf het laad- of lospunt als vanaf de plaats waar de tv-monitor staat opgesteld, kan worden geïnitieerd.

3.5 Riolsystemen

3.5.1 Nieuw aan te leggen riolsystemen moeten zijn ontworpen en aangelegd volgens de criteria genoemd in CUR/PBV-Aanbeveling 51 zodat breuk ten gevolge van verzakking en daardoor lekkage uit de systemen wordt voorkomen. Bewijs hiervan moet binnen de inrichting aanwezig zijn.

3.5.2 Het onderhoud en de inspectie van riolering dienen te worden vastgelegd in het onderhouds- en inspectieprogramma zoals bedoeld in voorschrift 2.4.5. Aanvullend op dit voorschrift dient binnen één jaar na het in werking treden van dit voorschrift een inspectie- en onderhoudsprogramma voor het LPE- en HPE-riolsysteem ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden aangeboden.

- 3.5.3 De frequentie voor inspectie bedraagt ten minste eenmaal per vijf jaar voor het HPE- en eenmaal per tien jaar voor het LPE-rioolstelsel. Indien uit inspecties blijkt dat het riool dient te worden hersteld, dient een plan van aanpak onderdeel uit te maken van het inspectierapport. Het plan van aanpak dient te worden uitgevoerd.

3.6 Ammoniakkoelinstallaties

- 3.6.1 De ammoniakkoelinstallaties (inclusief het leidingwerk en toebehoren) moeten zijn ontworpen, geïnstalleerd, uitgevoerd en worden bedreven overeenkomstig de in de PGS 13 (2005), genoemde eisen in de hoofdstukken 1.4.3, 2.5 (>400 kg) en 3 tot en met 8. Daar waarin de PGS 13 (2005), de 'Dienst voor het Stoomwezen' als keuringsinstantie is aangewezen, moet worden gelezen: "Een door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstelling of aangewezen keuringsdienst van gebruikers".

4.0 GELUID

4.1 Algemeen

- 4.1.1 Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ mag ter hoogte van de hierna genoemde locaties op een hoogte van 5 m de aangegeven waarden niet overschrijden.

Nr. *)	Locatie (x/y-rijksdriehoekcoördinaten)	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
172	Nijhoffstraat 19 (103.165/424.584)	42	39	39
173	Nijhoffstraat 41-51 (103.285/424.643)	46	42	42
S_185	Zuidendijk 9 (104.194/423.893)	22	22	21
S_250	Jurgensstraat/Marnixstraat (103.698/424.813)	41	41	41
S_251	Marnixstraat/Staringstraat/ P.C. Hoofdstraat (103.537/424.723)	41	40	40
Z_011	Zonepunt Jan Vethkade (104.459/423.720)	31	30	30
400	Walraven van Hallstraat 16-36 (103.051/424.532)	39	38	38

*) De nummers verwijzen naar de rekenpunten uit het geluidsrapport van Tebodin, nr. 3317002, revisie A, d.d. 17 november 2008.

- 4.1.2 Het maximale geluidsniveau L_{Amax} mag ter hoogte van woningen gelegen buiten het gezoneerde industrieterrein, op een hoogte van 5 m, niet meer bedragen dan 60 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode.
- 4.1.3 De geluidsreducerende maatregelen - zoals omschreven in het akoestisch onderzoek van Tebodin van 17 november 2008 - dienen binnen een termijn van zes maanden na het in werking treden van deze vergunning te zijn gerealiseerd.
- 4.1.4 Binnen drie maanden na realisatie van de in voorgaand voorschrift bedoelde maatregelen dienen de geluidsemissie en -immissie te worden bepaald en te worden getoetst aan voorgaande voorschriften. De resultaten hiervan dienen binnen die termijn schriftelijk aan ons te worden gerapporteerd.
- 4.1.5 De Handleiding meten en rekenen industrielawaai uit 1999 is van toepassing bij het bepalen van de in voorgaande voorschriften toegestane waarden.

5.0 LUCHT

5.1 Algemeen

- 5.1.1 De emissies uit de onderhavige (delen van de) inrichting mogen de grenswaarden uit onderstaande tabel niet overschrijden.

Emissiepunt	Stof	Grenswaarde (mg/m^3_0)
Afvoer biofilter raffinaderij (hierop zijn aangesloten de in de aanvraag met R6, R7, R8 en R9 aangegeven emissies)	Hexaan	50
H1, spuijpen van het waterstofsysteem	Methaan	50
KH1, schoorsteen afgassenketel	NO_x	40g/GJ (bepaald conform de meet- en berekeningsmethodiek van BEES)
C1, afvoer absorptiekolom	Ethanol	50
C2, ruimteafzuiging	Ethanol	50

- 5.1.2 Voor de volgende stofemissiepunten mag de concentratie aan stof niet meer bedragen dan $5 mg/m^3_0$: E7 R4, R5, K3, K6 en K7.
- 5.1.3 Indien de vracht van de som van de emissiepunten (E5, E6, E7), (E14, E15, E17) en (E21, E22, E23) meer bedraagt dan 0,2 kg/uur, dan mag de concentratie aan stof niet meer bedragen dan $5 mg/m^3_0$ per emissiepunt. Indien de massastroom minder bedraagt dan 0,2 kg/uur per combinatie van emissiepunten dan mag de concentratie per emissiepunt maximaal $50 mg/m^3_0$ bedragen. Indien de jaarvracht van een emissiepunt minder bedraagt dan 100 kg stof, dan geldt voor dit emissiepunt geen concentratiegrenswaarde.

- 5.1.4 De emissienorm mag overeenkomstig het gestelde in de NeR niet gehaald worden door het bovennormaal verdunnen met lucht van de afgasstromen.
- 5.1.5 Uitmondingen in de buitenlucht van afvoeren van ventilatiesystemen, luchtbehandelingsinstallaties of afzuigsystemen, ten aanzien waarvan in deze beschikking geen andere voorschriften zijn gesteld, zijn zodanig gesitueerd dat de hierdoor uittredende lucht met de daarin aanwezige stoffen geen hinder veroorzaakt buiten de inrichting.

5.2 Metingen en registratie

- 5.2.1 Indien uit metingen blijkt dat niet aan de in voorschrift 5.1.1 gestelde emissiegrens voor hexaan wordt voldaan, dient vergunninghoudster binnen negen maanden na het in werking treden van dit voorschrift bij Gedeputeerde Staten ter goedkeuring een onderzoeksrapport in te dienen. Dit onderzoek moet gericht zijn op de mogelijkheden van emissiereductie van hexaan door efficiencyverbetering van het biofilter van de raffinaderij (in de aanvraag aangeduid als bronnummers R6, R7, R8 en R9). Het onderzoeksrapport dient inzicht te geven in de technische mogelijkheden en de te plegen investeringen waarmee en de termijn waarbinnen alsnog aan de gestelde emissienorm kan worden voldaan.
- 5.2.2 De gegevens die voor het bepalen van de emissie van verontreinigende stoffen naar de buitenlucht van belang zijn, moeten worden geregistreerd. Deze registratie moet ten minste twee jaar worden bewaard.
- 5.2.3 Van alle bij storingen optredende emissies moeten de van belang zijnde gegevens worden geregistreerd, zoals tijdstip, aard, (geschatte) hoeveelheid, oorzaak, plaats en tijdsduur van de emissie en de relevante procescondities. Deze registratie moet ten minste twee jaar worden bewaard.
- 5.2.4 De uitworp van de stoffen uit alle emissiepunten, zoals genoemd in de aanvraag, moet ten minste eenmaal per twee jaar door of in opdracht van de vergunninghoudster worden bepaald op een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze. De eerste keer dient plaats te vinden binnen zes maanden na het in werking treden van dit voorschrift. Hiertoe moet vergunninghoudster binnen vier maanden na het in werking treden van de vergunning een meetplan overleggen aan het bevoegd gezag. Dit meetplan dient te voldoen aan NEN-EN 15259. De metingen moeten worden uitgevoerd bij ongestoord bedrijf en onder representatieve omstandigheden.

Indien uit de resultaten van de metingen mocht blijken dat aan de gestelde emissie-eisen wordt voldaan, kan op verzoek van de vergunninghoudster de frequentie van de metingen worden teruggebracht en/of de controlemethode worden gewijzigd.

- 5.2.5 Een emissiemeting van hexaan, ethanol en/of methaan aan een bron moet worden uitgevoerd conform NEN-EN 13649. Een emissiemeting van stof aan een bron moet worden uitgevoerd conform NEN-EN 13284-1. De metingen moeten worden uitgevoerd door een geaccrediteerde meetdienst.
- 5.2.6 Indien ten gevolge van een storing of anderszins de emissie boven de in deze vergunning genoemde maxima komt, moeten onmiddellijk maatregelen worden getroffen om de overschrijding van deze maxima teniet te doen.
- 5.2.7 Bij het drukvrij maken, ontluchten, spoelen of schoonmaken van apparatuur moeten maatregelen zijn genomen, gericht op het voorkomen van emissies. Deze maatregelen moeten in procedures zijn vastgelegd.

5.3 Afscheiders

- 5.3.1 Indien een afscheider defect of verstopt raakt, wordt de afzuiging en het productieproces waarbij de afzuiging plaatsvindt, onverwijld automatisch gestaakt.
- 5.3.2 Het afgescheiden stof wordt zodanig verzameld dat de goede werking van de afscheider niet wordt verstoord. Bewaring en afvoer van het afgescheiden stof geschiedt zonder dat dit zich in de omgeving kan verspreiden.

5.4 Geur

- 5.4.1 De geurimmissie als 98-percentiel ten gevolge van de gehele inrichting mag ter plaatse van aaneengesloten woonbebouwing de 5 ouE/m³ en als 99,99-percentiel de 15 ouE/m³ niet overschrijden. De geurimmissie als 95-percentiel ten gevolge van de gehele inrichting mag ter plaatse van de nabijgelegen bedrijfspanden aan de zijde van de Uilenkade de 3,5 ouE/m³ niet overschrijden. In aanvulling hierop mag de geurimmissie de geurcontouren, zoals opgenomen in de figuren I, J en K van het geurrapport, bij de aanvraag niet overschrijden. De geurimmissie als 98-percentiel ten gevolge van de biodieselfabriek mag ter plaatse van aaneengesloten woonbebouwing de 0,5 ouE/m³ niet overschrijden.
- 5.4.2 Gelijk aan voorschrift 5.4.1 edoch vanaf 1 januari 2011 mag de geurimmissie als 98-percentiel ten gevolge van de gehele inrichting ter plaatse van de aaneengesloten woonbebouwing de 3,5 ouE/m³ niet overschrijden.
- 5.4.3 Het maatregelenpakket aan de AWZI zoals beschreven in het geurrapport dient te worden toegepast en goed onderhouden.

- 5.4.4 Ter bepaling of voldaan wordt aan de in deze vergunning opgelegde geurnormen dient door de vergunninghoudster binnen zes maanden na het van kracht worden van deze normen alsmede in het eerste kwartaal van 2011 een geuronderzoek te worden uitgevoerd. Dit geuronderzoek dient te bestaan uit geuremissiemetingen bij geurbronnen die gewijzigd zijn ten opzichte van de aanvraag en uit kentallen bij bronnen waarvan de emissie bekend is. Het onderzoek dient zodanig te worden uitgevoerd dat de resultaten representatief zijn voor de geuremissies van de gehele inrichting. Met de vastgestelde geuremissies dient de geurbelasting van de omgeving te worden berekend en getoetst te worden aan voorschrift 5.4.2. Het onderzoek moet worden uitgevoerd volgens een door vergunninghoudster in overleg met het bevoegd gezag op te stellen meetplan. Binnen een maand na uitvoering van het onderzoek dienen de resultaten van de meting bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland te worden ingediend.
- 5.4.5 Indien uit het onderzoek blijkt dat de voorgeschreven geurimmissie wordt overschreden, dient de rapportage van het geuronderzoek tevens de hierna genoemde aspecten te bevatten:
- a. een opsomming van de mogelijke maatregelen;
 - b. de geschatte investerings- en exploitatiekosten per maatregel;
 - c. een tijdschema waarbinnen deze maatregelen getroffen kunnen worden.
- 5.4.6 Om inzicht te krijgen in de mogelijke maatregelen ter vermindering van geuremissies door de opslagtanks dient de vergunninghoudster binnen drie maanden na de inwerking-treding van deze vergunning een onderzoek uit te voeren naar de geuremissies. Het onderzoek moet worden uitgevoerd volgens een door vergunninghoudster in overleg met het bevoegd gezag op te stellen onderzoeksplan. Binnen een maand na uitvoering van het onderzoek dienen de resultaten van het onderzoek bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland te worden ingediend.
- 5.4.7 Indien uit de metingen blijkt dat de bijdrage van de opslagtanks relevant is, kan het bevoegd gezag eisen dat er nader onderzoek wordt uitgevoerd naar mogelijke maatregelen. De resultaten van het nader onderzoek dienen binnen vier maanden na schriftelijke eis van de provincie te worden gerapporteerd aan het bevoegd gezag.
- 5.4.8 Geuronderzoek, geurconcentratiemetingen en geurimmissieconcentratieberekeningen moeten voldoen aan het 'Document Meten en Rekenen Geur', publicatierreeks lucht, nr. 115 van het Ministerie van VROM. Van dit document gelden altijd de vigerende normen en rekenmodellen. De geuremissiemetingen moeten worden uitgevoerd door een bureau dat is gecertificeerd door de Raad voor Accreditatie. Geuranalyses moeten worden uitgevoerd volgens NEN-EN 13725:2003 'Bepaling van de geurconcentratie door dynamische olfactometrie'.

- 5.4.9 Elk jaar dient de geursituatie in het milieujarverslag te worden geëvalueerd. Ten aanzien van geur dient het verslag ten minste te bevatten:
- een geurklachtenanalyse betreffende het verslagjaar;
 - vergelijking van de analyse met die van voorgaande jaren;
 - de resultaten van eventueel uitgevoerde geurmetingen;
 - een overzicht van getroffen reductiemaatregelen;
 - een overzicht van voorgenomen verbeteringen gedurende het komende jaar.

6.0 BODEM

6.1 Algemeen

- 6.1.1 Stoffen worden zodanig bewaard en gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem optreedt. Aantasting van de bodem wordt voorkomen. Hiertoe treft vergunninghoudster ten minste zodanige maatregelen, dat het risico van bodemverontreiniging voldoet aan bodemrisiconiveau A in de zin van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming. Dit geldt niet voor de locaties waarvan in de bij de aanvraag gevoegde bodemrisico-inventarisaties is gebleken dat hier nog niet aan voldaan wordt; hiervoor geldt voorschrift 6.2.1.
- 6.1.2 Vergunninghoudster treft alle maatregelen die redelijkerwijs van haar kunnen worden gevergd, teneinde verontreiniging of aantasting van de bodem ten gevolge van het in werking zijn van de inrichting te voorkomen. De maatregelen richten zich onder meer op:
- het voorkomen van lekkages, morsverliezen en calamiteiten;
 - het opruimen van lek- en morsverliezen;
 - het treffen, inspecteren en in goede staat houden van bodembeschermende voorzieningen.

6.2 Bodembeschermende voorzieningen

- 6.2.1 De vergunninghoudster dient binnen drie maanden na in werking treden van dit voorschrift een definitief plan van aanpak in te dienen waaruit blijkt dat binnen twee jaar na in werking treden van dit voorschrift op alle locaties voldaan wordt aan bodemrisicocategorie A. In dit plan van aanpak worden alle locaties beschreven die volgens het bij de aanvraag gevoegde NRB-rapport nog niet voldoen. Per locatie wordt aangegeven:
- de te nemen maatregelen;
 - eventuele details in uitvoering;
 - datum geplande uitvoering.
- 6.2.2 Van vloestofdichte vloeren en voorzieningen moet aan de hand van een door een deskundig inspecteur opgesteld inspectierapport kunnen worden aangetoond dat deze vloestofdicht zijn conform de 'Beoordeling vloestofdichtheid van vloestofdichte voorzieningen' (CUR/PBV-Aanbeveling 44).

- 6.2.3 Een Verklaring vloeistofdichte voorziening die vóór 1 maart 2005 is afgegeven door een deskundig inspecteur die werkzaam was bij een rechtspersoon die daartoe was gecertificeerd, is geldig tot zes jaar na de keuring.
- 6.2.4 Door of namens de vergunninghoudster worden vloeistofkerende voorzieningen ten minste eenmaal per jaar visueel geïnspecteerd op deugdelijkheid.
- 6.2.5 De resultaten van visuele inspecties worden bewaard in het milieulogboek. Van de uitvoering van herstelwerkzaamheden aan de bodembeschermende voorzieningen wordt een aantekening gemaakt in het voornoemde milieulogboek.

6.3 Eindsituatie bodemonderzoek

- 6.3.1 Vergunninghoudster meldt het voornemen om de inrichting geheel of gedeeltelijk buiten werking te stellen voorafgaand aan de buitenwerkingstelling aan het bevoegd gezag. In geval van het buiten werking stellen van de inrichting of een gedeelte daarvan, wordt een onderzoek naar de eindsituatie van de bodem uitgevoerd. Het onderzoek richt zich uitsluitend op die plaatsen waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden en op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit vormen.

Het onderzoek voldoet ten minste aan het 'Protocol voor gecombineerd bodemonderzoek' vermeld in 'Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB', SDU, oktober 1993. Uiterlijk binnen drie maanden na het tijdstip van het buiten gebruik stellen worden de resultaten van het onderzoek in een onderzoeksrapport aan het bevoegd gezag ter goedkeuring overgelegd.

6.4 Bodemverontreiniging

- 6.4.1 Indien zich na het in werking treden van deze beschikking, anders dan ten gevolge van een ongewoon voorval, verontreiniging of aantasting van de bodem voordoet ten gevolge van het in werking zijn van de inrichting, treft vergunninghoudster alle maatregelen die redelijkerwijs van haar kunnen worden gevergd, teneinde de verontreiniging weg te nemen of de aantasting en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken. Vergunninghoudster treft daarbij in ieder geval zo spoedig mogelijk de volgende maatregelen:
 - a. de aard, de mate en de omvang van de verontreiniging of aantasting wordt bepaald en schriftelijk vastgelegd;
 - b. de verontreiniging of aantasting wordt gemeld aan het bevoegd gezag, onder opgave van de aard, de mate en de omvang daarvan en van de maatregelen die vergunninghoudster reeds heeft getroffen en voornemens is te treffen;
 - c. eventuele tanks en/of andere objecten (zoals bijvoorbeeld leidingen, buizen en kabels), die met de verontreinigende stoffen in aanraking zijn geweest, worden gecontroleerd op aantasting en worden, indien nodig, hersteld of vervangen.

7.0 AFVAL

7.1 Algemeen

7.1.1 Afvalstoffen mogen niet in de bodem worden gebracht of terecht kunnen komen. Het bewaren of bezigen van afvalstoffen op de bodem geschiedt zodanig dat geen verontreiniging kan optreden.

7.1.2 Afvalstoffen worden van elkaar gescheiden, gescheiden gehouden en gescheiden afgegeven. Dat geldt in ieder geval voor:

- a. papier- en kartonafval;
- b. glasafval;
- c. houtafval;
- d. metaalafval;
- e. gevaarlijke afvalstoffen.

7.1.3 Het bewaren van afvalstoffen geschiedt op ordelijke en nette wijze.

7.1.4 Afvalstoffen worden regelmatig, doch ten minste eenmaal per zes maanden afgevoerd door een daarvoor erkend bedrijf.

7.2 Gevaarlijk afval

7.2.1 De in de inrichting vrijkomende gevaarlijke afvalstoffen, als aangeduid in de Europese Afvalstoffenlijst (Eural), mogen niet met andere categorieën (gevaarlijke) afvalstoffen worden vermengd of gemengd. Hiertoe worden de gevaarlijke afvalstoffen in doelmatige emballage bewaard en apart per afvalstroom opgeslagen.

7.2.2 Ledige, niet-gereinigde emballage voor de opslag van gevaarlijke afvalstoffen, wordt bewaard als gevulde emballage.

8.0 VEILIGHEID

8.1 Algemeen

8.1.1 De 10^{-6} plaatsgebonden risicocontour als gevolg van de activiteiten van de inrichting mag niet groter zijn dan in de bij de aanvraag horende kwantitatieve risicoanalyse is aangegeven.

8.1.2 In de inrichting moet te allen tijde ten minste één bevoegd persoon beschikbaar zijn, die ter zake kundig is om in geval van een onveilige situatie direct de vereiste (beheers-) maatregelen te treffen, waaronder het operationaliseren van het calamiteitenplan.

8.1.3 Het personeel moet met betrekking tot het actuele calamiteitenplan zijn geïnstrueerd.

- 8.1.4 De vergunninghoudster dient van ongewenste gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan een analyse te maken en deze te rapporteren aan het bevoegd gezag.
- 8.1.5 Op het terrein van de inrichting moeten zodanige voorzieningen (onder andere gecertificeerde brandmeldinstallatie) aanwezig zijn, dat bij brand en/of emissie van gevaarlijke stoffen te allen tijde zo snel mogelijk, doch uiterlijk binnen 1 minuut een melding gedaan kan worden aan een voortdurend bemande meldpost of aan de Gemeenschappelijke Meld Centrale van de Regionale Brandweer Zuid-Holland Zuid.
- 8.1.6 Op een centraal, met de brandweer Zwijndrecht af te stemmen, punt binnen de inrichting moeten de volgende actuele gegevens beschikbaar zijn:
- een overzichtstekening van de inrichting met noordpijl, schaal, de aanwezige gebouwen, het wegennet, procesinstallaties, opslageenheden, laad- en losplaatsen, relevante leidingen en het bluswatersysteem (inclusief locatie brandkranen, afsluiters en/of aansluitpunten stationaire blusvoorzieningen en brandbeveiligings- en koel-systemen);
 - een overzichtstekening waarop aangegeven staat waar de brandweervoertuigen kunnen rijden en waarop aangegeven staat of alle installaties/gebouwen van twee zijden door de brandweer te bereiken zijn;
 - een overzicht van de stationaire monitoren met de worplengtes;
 - een overzicht van de in de procesinstallaties, opslagtanks en loods en aanwezige producten met de actuele stof- of productengegevens (CAS-nummer of VN-nummer en GI-nummer);
 - een actueel calamiteitenplan.
- Een opgave van de grootte en de actuele hoeveelheden product, de actuele temperaturen en drukken in de procesinstallaties, opslageenheden en tankputten dient te allen tijde beschikbaar en bekend te zijn bij ter zake kundig personeel binnen de inrichting.
- 8.1.7 In geval van een noodsituatie moet de brandweer bij aankomst onmiddellijk in bezit gesteld worden van de, voor de noodsituatie, relevante gegevens uit voorgaand voorschrift.
- 8.1.8 Bij aankomst van de brandweer is een begeleider of andere gelijkwaardige voorziening beschikbaar om de brandweer de plaats van het incident op een snelle en veilige wijze te laten bereiken.
- 8.1.9 Binnen de inrichting moet een verantwoordelijk persoon aangesteld te zijn die belast is met:
- de periodieke controle van de (beheers)maatregelen en voorzieningen ter voorkoming en bestrijding van brand en emissie van gevaarlijke stoffen;
 - de beproeving van de goede werking van de (beheers)maatregelen en voorzieningen ter voorkoming en bestrijding van brand en emissie van gevaarlijke stoffen;

- het organiseren en registreren van de benodigde oefeningen ter voorkoming en bestrijding van brand en emissie van gevaarlijke stoffen op basis van een jaarlijks vast te stellen oefenjaarplan;
- het treffen van maatregelen om de geoefendheid van de bedrijfsnoodorganisatie, ter voorkoming en bestrijding van brand en emissie van gevaarlijke stoffen, te behouden;
- het actueel houden van het calamiteitenplan.

8.2 Brandbestrijding en bestrijding emissies gevaarlijke stoffen

8.2.1 Voor de gehele inrichting dient, mede in het belang van milieu, (externe) veiligheid en rampenbestrijding, een Masterplan Brandbeveiliging te worden opgesteld met als doel de risico's, effecten en noodzakelijke (preventieve, preparatieve en repressieve) voorzieningen te identificeren, te dimensioneren en te borgen over de volledige breedte van de veiligheidsketen. Het Masterplan Brandbeveiliging moet twee maanden na het in werking treden van dit voorschrift aan het bevoegd gezag ter goedkeuring worden overgelegd en in afschrift te worden gestuurd naar de commandant van de gemeentelijke brandweer te Zwijndrecht. In dit document zijn ten minste beschreven:

- weergave van de inrichting; beschrijving van bouwwerken, installaties en processen;
- weergave van de bouwkundige uitgangspunten voor ontwerp, aanleg, onderhoud, beheer, opleveringsinspectie en periodieke inspectie die betrekking hebben op het bouwkundig veiligheidsniveau van de binnen de inrichting aanwezige bouwwerken en procesinstallaties;
- weergave van de installatietechnische uitgangspunten voor ontwerp, aanleg, onderhoud, beheer, opleveringsinspectie en periodieke inspectie die betrekking hebben op het installatietechnisch veiligheidsniveau van de binnen de inrichting aanwezige bouwwerken en procesinstallaties;
- de voorwaarden die de eisende partijen (Bou- en woningtoezicht, bevoegd gezag, brandweer) op grond van die uitgangspunten en vigerende wet- en regelgeving, normvoorschriften en hieraan gerelateerde richtlijnen hebben geformuleerd voor de beveiliging van de binnen de inrichting aanwezige bouwwerken en procesinstallaties;
- systematische identificatie van risico's en scenario's, identificatie van meest waarschijnlijke scenario's en identificatie van maatgevende scenario's uitgaande van de hiervoor benoemde uitgangspunten;
- de noodzakelijke preventieve, preparatieve en repressieve voorzieningen en (beheers)maatregelen om in het belang van milieu, (externe) veiligheid en rampenbestrijding branden te voorkomen dan wel te kunnen bestrijden en emissies van gevaarlijke stoffen te voorkomen dan wel tot maximaal de grens van de inrichting te beperken;
- uitwerking van noodzakelijke preventieve, preparatieve en repressieve voorzieningen en (beheers)maatregelen naar kwantificeerbare criteria voor ontwerp, aanleg, onderhoud, beheer, opleveringsinspectie en periodieke inspectie van de voorzieningen en maatregelen.

Daarnaast moet een plan van aanpak voor het realiseren van noodzakelijke preventieve, preparatieve en repressieve voorzieningen en (beheers)maatregelen alsmede de uitvoering van de certificering worden opgesteld, waarin wordt aangegeven op welke termijn aan de vorengenoemde criteria zal worden voldaan.

- 8.2.2 Alle brandblusmiddelen en middelen ter beperking van emissie van gevaarlijke stoffen moeten continu doelmatig en bedrijfszeker zijn, onbelemmerd bereikt kunnen worden en steeds onmiddellijk gebruikt kunnen worden.
- 8.2.3 In gevallen waar niet aan (één van) vorengenoemde voorwaarden kan worden voldaan, dient ten minste een gelijkwaardig alternatief en/of een gelijkwaardige veiligheid te zijn gewaarborgd en moet hiervan tijdig melding worden gedaan aan de brandweer.
- 8.2.4 De uitvoering, initiëring en intern toezicht op onderhoud en inspecties van in het Masterplan Brandbeveiliging gedefinieerde preventieve, preparatieve en repressieve voorzieningen en (beheers)maatregelen moeten zijn geborgd in een onderhoud-, controle- en inspectieplan (OIT).
- 8.2.5 De biodieselabriek wordt beveiligd door middel van een sprinklerinstallatie.

8.3 Calamiteiten(plan)

- 8.3.1 Voor de gehele inrichting dient, mede in het belang van milieu, (externe) veiligheid en rampenbestrijding, een Calamiteitenplan te worden opgesteld met als doel branden en emissies van gevaarlijke stoffen te kunnen bestrijden en effecten te kunnen beperken. Het calamiteitenplan, welke onlosmakelijk is verbonden met het Masterplan Brandbeveiliging moet zes maanden na het in werking treden van dit voorschrift aan het bevoegd gezag ter goedkeuring worden overgelegd en in afschrift te worden gestuurd naar de commandant van de gemeentelijke brandweer te Zwijndrecht.
- 8.3.2 Het calamiteitenplan dient ten minste éénmaal per jaar te worden geactualiseerd en ter goedkeuring te worden ingediend bij het bevoegd gezag en in afschrift te worden gestuurd naar de commandant van de gemeentelijke brandweer te Zwijndrecht.
- 8.3.3 Het calamiteitenplan dient gebaseerd te zijn op:
- de in het Masterplan Brandbeveiliging geïdentificeerde incidentenscenario's;
 - een Taak- en Risicoanalyse van de calamiteitenorganisatie.
- 8.3.4 Het calamiteitenplan dient ten minste de volgende punten te bevatten:
1. Inleiding (onder andere doel, bedrijfssituatie, risicoanalyse, scenario's en maatregelen).
 2. Communicatie en communicatiemiddelen.
 3. Operationele voorzieningen.
 4. Alarmeringsschema's.
 5. Omvang en vorm calamiteitenorganisatie.

6. Inleiding bestrijdingsplannen en instructiekaarten.
7. Bestrijdingsplannen - uitwerking.
8. Plattegronden bedrijf.
9. Opleiding en oefening calamiteitenorganisatie.
10. Procedures nazorg.
11. Logboek.

8.4 Voorkomen van brand of het vrijkomen van een emissie van gevaarlijke stoffen

- 8.4.1 Bij het verrichten of doen verrichten van onderhouds-, herstellings-, wijzigings- of sloopwerkzaamheden, waarbij handelingen aanleiding kunnen geven tot het ontstaan van brand of het vrijkomen van een emissie van gevaarlijke stoffen, moeten voldoende maatregelen zijn getroffen tegen het ontstaan van brand of het vrijkomen van een emissie van gevaarlijke stoffen.
- 8.4.2 In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimtes, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghoudster dient zich ervan te hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar. Ter plaatse dient een schriftelijk bewijs aanwezig te zijn dat - en onder welke voorwaarden - bedoelde werkzaamheden zijn toegestaan.
- 8.4.3 Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de vigerende Nederlandse norm NEN 3011. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang van het terrein van de inrichting en op brandgevaarlijke plaatsen zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.
- 8.4.4 Op het terrein van de inrichting mag geen begroeiing aanwezig zijn dat brandgevaar kan veroorzaken. Onkruid en gras moeten kort worden gehouden.

9.0 OPSLAG VAN (GEVAARLIJKE) STOFFEN

9.1 Opslag van verpakte gevaarlijke (afval)stoffen

- 9.1.1 De wijze van opslag van de (bouwkundige) voorzieningen met betrekking tot de opslag van en de omgang met gevaarlijke stoffen dient te voldoen aan de voorschriften opgenomen in hoofdstuk 3 van de Publicatierreeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) 15 voor zover deze zijn gemerkt als van toepassing voor vergunningen in het kader van de Wet milieubeheer. Hierbij is paragraaf 3.2.1 uitsluitend van toepassing op de inpandige opslagvoorziening(en) en paragraaf 3.2.2 uitsluitend van toepassing op de uitpandige opslagvoorziening(en).

9.1.2 Het voorgaande voorschrift is van toepassing op gevaarlijke stoffen die vallen binnen de werkingssfeer van de PGS 15 zoals aangegeven in paragraaf 1.4 en tabel 2 van die PGS en voor zover de binnen de inrichting onderscheidenlijke opgeslagen hoeveelheden van die gevaarlijke stoffen de in paragraaf 1.5 en tabel 3 van die PGS gestelde ondergrenzen overschrijden.

9.1.3 De voorgaande voorschriften zijn niet van toepassing op opslagvoorzieningen die voor 1 juli 2005 in gebruik zijn genomen. Deze opslagvoorzieningen moeten voldoen aan de voorschriften die zijn opgenomen in de richtlijn CPR 15-1. Deze bestaande opslagplaatsen dienen binnen twee jaar na het in werking treden van dit voorschrift te voldoen aan het gestelde in het vorige voorschrift.

9.2 Opslag van dieselolie in een bovengrondse tank

9.2.1 De opslag van dieselolie in een horizontale bovengrondse tank dient te voldoen aan PGS 30.

9.3 Gasflessen

9.3.1 De (bouwkundige) voorzieningen met betrekking tot de opslag van en de omgang met gasflessen dienen te voldoen aan de voorschriften opgenomen in de paragrafen 3.1, 3.2, 3.4 tot en met 3.7, 3.11, 3.15 tot en met 3.23, 3.25 en 3.26 van hoofdstuk 3 en geheel hoofdstuk 6 van de Publicatierreeks Gevaarlijke Stoffen 15 voor zover de daarin opgenomen voorschriften zijn gemerkt als van toepassing voor vergunningen in het kader van de Wet milieubeheer.

9.3.2 Bij constatering van beschadiging en/of lekkage van gasflessen en/of transportreservoirs moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om het gevaar op te heffen.

9.4 Opslag van oliën, vetten en biodiesel in tanks met bodemplaat

9.4.1 Deze paragraaf is van toepassing op oliën, vetten en biodiesel met een vlampunt van meer dan 100° C.

9.4.2 De tanks dienen te zijn geplaatst in een tankput. Meerdere tanks mogen in een tankput zijn geplaatst. De opvangcapaciteit van een tankput bedraagt ten minste de inhoud van de grootste tank, vermeerderd met 10% van het volume van de overige tanks in de tankput.

9.4.3 De hoogte van de putdijk bedraagt de hoogte benodigd voor de opvang zoals bedoeld in het vorige voorschrift vermeerderd met 0,25 m.

9.4.4 De tankput dient ten minste vloeistofkerend te zijn uitgevoerd.

9.5 Opslag van methanol en methylaat in nieuwe tanks

- 9.5.1 Nieuwe tankputten en tanks bestemd voor de opslag van methanol en methylaat moeten voldoen aan:
- de hoofdstukken 5 en 6;
 - de paragrafen 4.3, 4.5.2, 7.1, 7.2, 7.3, 7.7, 8.1, 8.2, 8.6, 8.7, 10.1 tot en met 10.4, 11.3 en 11.4 van de Publicatierreeks Gevaarlijke Stoffen 29 (PGS 29) 'richtlijn voor bovengrondse opslag van brandbare vloeistoffen in verticale cilindrische tanks', gepubliceerd door de directie Externe Veiligheid van het Ministerie van VROM in juni 2005, voor zover in de voorschriften verbonden aan deze vergunning niet is afgeweken.
- 9.5.2 De tanks dienen te voldoen aan de Europese norm NEN EN 14015. Voor afwijkingen van deze norm is goedkeuring vereist van een door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstantie (AKI).
- 9.5.3 Voordat de tanks worden gerealiseerd dient aan het bevoegd gezag schriftelijk te worden aangegeven welke vorm van lekdetectie in de bodemplaat wordt aangebracht. De lekdetectie dient te voldoen aan de Richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks, hoofdstuk 7.
- 9.5.4 Voordat de tanks worden gerealiseerd dient de inhoud van de tankputten schriftelijk te worden aangegeven aan het bevoegd gezag. Daarbij dient op grond van voorschrift 5.3 van de PGS 29 het volume bluswater te zijn bepaald in overleg met de brandweer.
- 9.5.5 Het blussysteem dient te zijn ontworpen in overleg met de brandweer. Uitgangspunt daarbij zijn de vereisten van paragraaf 8.3 uit de PGS 29. De methanoltank wordt voorzien van een schuimblusinstallatie en koelinstallatie die voldoen aan de normen van NFPA. Voordat de tanks worden gerealiseerd dient de uitvoering van het blussysteem schriftelijk te worden aangegeven bij de brandweer en het bevoegd gezag.
- 9.5.6 De veiligheidsstudie zoals bedoeld in voorschrift 89 van PGS 29 dient uiterlijk één maand na het in werking treden van dit voorschrift ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
- 9.5.7 Wijzigingen en reparaties aan verticale bovengrondse opslagtanks, alsmede toebehoren, die zijn gebouwd onder toezicht van een door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstantie (AKI), behoeven vooraf toestemming van de hiervoor bedoelde instantie. De opslagtanks, alsmede het toebehoren, mogen vervolgens niet eerder opnieuw in bedrijf worden gesteld, dan nadat de uitgevoerde wijzigingen en/of reparatie door de hiervoor bedoelde instantie zijn goedgekeurd.

9.6 Opslag van zoutzuur en natronloog in nieuwe tanks met bodemplaat

9.6.1 De opslag in nieuwe tanks dient te voldoen aan:

- de hoofdstukken 5 en 6;
- de paragrafen 7.2, 7.3, 10.1 tot en met 10.4, 11.3 en 11.4,

van de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 29 (PGS 29) 'richtlijn voor bovengrondse opslag van brandbare vloeistoffen in verticale cilindrische tanks', gepubliceerd door de directie Externe Veiligheid van het Ministerie van VROM in juni 2005, voor zover in de voorschriften, verbonden aan deze vergunning, niet is afgeweken.

9.6.2 De tanks dienen te voldoen aan de Europese norm NEN EN 14015. Voor afwijkingen van deze norm is goedkeuring vereist van een door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstantie (AKI).

9.6.3 Voordat de tanks worden gerealiseerd dient aan het bevoegd gezag schriftelijk te worden aangegeven welke vorm van lekdetectie in de bodemplaat wordt aangebracht. De lek-detectie dient te voldoen aan de Richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks, hoofdstuk 7.

9.6.4 Wijzigingen, reparaties aan verticale bovengrondse opslagtanks, alsmede toebehoren, die zijn gebouwd onder toezicht van een door het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen keuringsinstantie (AKI), behoeven vooraf toestemming van de hiervoor bedoelde instantie. De opslagtanks, alsmede het toebehoren, mogen vervolgens niet eerder opnieuw in bedrijf worden gesteld, dan nadat de uitgevoerde wijzigingen en/of reparatie door de hiervoor bedoelde instantie zijn goedgekeurd.

9.7 Opslag van zoutzuur en zwavelzuur in bestaande tanks met bodemplaat

9.7.1 De vergunninghoudster moet binnen één jaar na het in werking treden van dit voorschrift ter goedkeuring aan het bevoegd gezag een eigen beoordeling van de bepalingen van de PGS 29 overleggen, waarin de volgende aspecten worden aangegeven:

- de mate waarin de huidige bovengrondse opslagtanks voldoen aan de hoofdstukken 5 en 6 en de paragrafen 7.2, 7.3, 10.1 tot en met 10.4, 11.3 en 11.4 van de PGS 29;
- de maatregelen die genomen moeten worden om te voldoen aan de voorgeschreven hoofdstukken uit de PGS 29 en de vergunningsvoorschriften;
- de planning en de termijnen waarbinnen de vorenstaande maatregelen worden genomen;
- indien maatregelen, die in de PGS 29 worden geadviseerd, niet realistisch zijn, moet door de vergunninghoudster worden gemotiveerd op basis waarvan afwijkingen door het bevoegd gezag kunnen worden geaccepteerd.

Naar aanleiding van de opzet en/of rapportage kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen.

9.7.2 De ontluchting van de tanks dient te zijn voorzien van een installatie die emissies naar de buitenlucht zoveel mogelijk reduceert.

9.8 Opslag van citroenzuur, fosforzuur, azijnzuuranhydride, en azijnzuur in bestaande tanks, vrij van de grond

9.8.1 De opslag van niet-ontvlambare chemicaliën in een bovengrondse verticale bovengrondse tank, dient te zijn geplaatst in een vloeistofdichte lekbak die de volledige inhoud van een tank kan opvangen. Indien meerdere tanks in een lekbak zijn geplaatst, dient de inhoud ten minste de inhoud van de grootste tank, vermeerderd met 10% van de inhoud van de andere tanks, te bedragen.

9.8.2 Chemicaliën die met elkaar reageren, mogen niet in een tankput worden geplaatst.

9.8.3 De ontluchting van de tanks, behoudens citroenzuur, dient te zijn voorzien van een installatie die emissies naar de buitenlucht zoveel mogelijk reduceert.

9.9 Opslag van waterstof in een bovengrondse tank

9.9.1 De afstand tussen de waterstoftank en gebouwen of opslagen van brandbare stoffen dient ten minste 15 m te bedragen.

9.9.2 De waterstoftank dient ten minste eenmaal per zes jaar te worden gecontroleerd door het Stoomwezen BV of een andere erkende keuringsinstantie.

10.0 MILIEULOGBOEK

10.1.1 Er wordt binnen de inrichting een milieulogboek bijgehouden, waarin vanaf het in werking treden van de beschikking ten minste de volgende zaken worden opgenomen:

- a. deze beschikking, alsmede overige relevante (milieu)vergunningen;
- b. de resultaten van de in deze vergunning voorgeschreven keuringen, metingen en registraties;
- c. de resultaten van de in deze vergunning voorgeschreven onderzoeken;
- d. de bevindingen van alle inspecties en onderhoudswerkzaamheden die met betrekking tot de zorg voor het milieu van belang zijn;
- e. de schriftelijke instructies voor de binnen de inrichting werkzame personen, om handelingen in strijd met de vergunning tegen te gaan en om handelingen in het belang van de bescherming van het milieu te bevorderen;
- f. datum, tijdstip en alle van belang zijnde gegevens (zoals tijdstip, tijdsduur, aard, hoeveelheid, oorzaak, plaats en windrichting) van voorgevallen incidenten die van invloed zijn op het milieu, met vermelding van de genomen maatregelen;
- g. op grond van de Wet milieubeheer verplichte afvalstoffenregistratie.

10.1.2 De in dit hoofdstuk genoemde gegevens worden door de vergunninghoudster gedurende vijf jaar ter inzage van het bevoegd gezag in de inrichting bewaard.